

LOKAAAL

Worden inspanningen
om te integreren
beloond?

Om aantrekkelijke werkgever te worden
moeten besturen meer tonen wat ze doen

De Vlaamse begroting door een lokale bril (1)

Toezicht is klachtentoezicht geworden

SPECIALE
PROMOTIEPRIJS
199 euro

HOE ZIT HET NU MET DIE RECHTSPOSITIE?

PERSENEELSCODEX + PERSENEEL EN ORGANISATIE

Personeelsrecht is één ding, maar de praktische aanpak van een werksituatie is nog wat anders. Iedereen die met personeel te maken heeft weet dat er heel wat meer komt kijken bij het goed functioneren van een personeelsdienst dan het louter naleven van de wettelijke regels. Hoewel dat ook van cruciaal belang is natuurlijk. Met de juridische en praktische werken van de VVSG, die hierin wordt bijgestaan door Schaubroeck, wordt het allemaal ietsje makkelijker.

Personeelscodex + Personeel en Organisatie

Aan de bijzonder accurate, thematische "Personeelscodex voor de Lokale Besturen" werd onlangs een extra map toegevoegd: "Personeel en Organisatie", of kortweg P&O. Voortaan vindt u in deze publicatie dus niet enkel wetgeving maar ook bijdragen i.v.m. het lokaal bestuur als werkgever, managementteams, diversiteit, onthaal van nieuwe werkgevers, telewerk, relatie met de vakbonden enzovoort.

Al deze thema's worden niet behandeld vanuit een theoretisch oogpunt maar vanuit de praktijk. "Personeel en Organisatie" is dan ook bedoeld als een naslagwerk dat u elke dag wel eens vastneemt om de oplossing te zoeken voor een of ander probleem. Bij de nieuwe kافت

"Personeel en Organisatie" hoort ook een cd-rom met kant-en-klare reglementen en modelformulieren in Word-formaat, die u vrij mag gebruiken.

Abonnees op de "Personeelscodex" krijgen dit boek automatisch in hun brievenbus. Wie nog geen abonnee is op de reeks kan zich tot 31 maart 2008 inschrijven aan de bijzonder aantrekkelijke prijs van 199 euro. Voor die prijs krijgt u zowel de "Personeelscodex" als "Personeel en Organisatie" toegestuurd. In totaal dus 5 A4-delen + 2 cd-roms. De boeken zijn losbladig en worden regelmatig aangevuld zodat u steeds beschikt over de meest recente informatie.

JA, IK BESTEL

Personeel en Organisatie en de Personeelscodex
tegen de speciale promotieprijs van 199 euro.

Naam

Functie

Bestuur/Organisatie/Firma

Tel E-mail

Adresgegevens

BTW

Datum Handtekening

* De bijwerkingen worden mij toegezonden tegen de prijs van 0,44 euro/blz. en 24 euro per cd-update tot schriftelijke wederopzegging van het abonnement. Prijzen inclusief btw en exclusief verzendingskosten. Prijzen geldig tot 31.03.2008. Consulteer onze website voor actuele prijzen.

Uitgeverij Politeia
Ravensteingalerij 28
1000 Brussel
Fax 02 289 26 19
info@politeia.be
www.politeia.be

De Heilige Familie is een echt buurtschooltje in Schaarbeek gelegen in de zeer gemengde buurt Helmet. De kinderen op school hebben wortels over de hele wereld, maar Nederlands is er wel de voertaal.

- 5 **Opinie:**
De strijd om het talent

KORT LOKAAL

- 6 Nieuws, print & web,
perspiraat, column

ORGANISATIE

- 12 Interview Mireille Deziron en Catherine Ruys
- 16 De Vlaamse begroting 2008
door een lokale bril (1)
- 19 iTV en e-government: windstilte?

FORUM

- 22 Aan de klagmuur
- 20 Lokale raad
- 25 Geknipte politicus Hugo Maes

WERKVELD

- 26 Worden integratie-inspanningen beloond?
- 29 Praktijk in Kuurne
- 30 Samen aan welzijn werken
- 32 Kent iedereen de veiligheidsrisico's
in zijn gemeente?
- 33 Praktijk in Mechelen en Lier
- 34 Praktijk in Kortrijk
- 35 De donderdag van Sandra Desoete

WETMATIG

- 39 Berichten, boekbesprekingen
- 42 Agenda & Triljoen

STEFAN DEWICKERE

12
‘Lokale besturen moeten meer tonen wat ze doen’

Mireille Deziron van Jobpunt Vlaanderen en Catherine Ruys van WIVO vinden dat lokale besturen voor de werving van hun toppersoneel veel troeven in huis hebben zoals werk dicht bij huis en de maatschappelijke betrokkenheid. Maar aan de herkenbaarheid van het beroep schort er wat. Daarom moeten lokale besturen open huizen worden.

26
Worden integratie-inspanningen beloond?

Waarom worden Turkse allochtonen, die zich sterk op de eigen gemeenschap richten, positiever beoordeeld dan Marokkaanse allochtonen die meer de Nederlandse taal gebruiken en zich meer Belg voelen?

BART LASUY

FRANS WOLVELDE

30
Samen aan welzijn werken

OCMW's van kleine gemeenten hebben niet voor alles specialisten in huis. Samenwerken is dan de boodschap, daarom hebben dertien Zuid-West-Vlaamse lokale besturen zich verenigd in het Welzijnsconsortium.

Hét handboek voor organisaties die werken met vrijwilligers.

Op 1 augustus 2006 ging de Wet betreffende de rechten van vrijwilligers in voege en sinds 1 januari 2007 is ook de verzekeringsregeling van kracht. Deze **ingrijpende regelgeving** zorgt bij vele organisaties dagelijks voor interpretatiemoeilijkheden. Het "Handboek werken met vrijwilligers" verzamelt alle vragen en knelpunten en biedt u een duidelijk antwoord.

In dit losbladig werk wordt de wet volledig geanalyseerd. Er wordt nagegaan wat de consequenties van bepaalde regels zijn en bepalingen die nog niet gefinaliseerd zijn of voortdurend voor verwarring zorgen, worden geïnterpreteerd. Concrete voorbeelden uit het werkveld bieden **ondersteuning, duiding en pas-klare tips** voor de dagelijkse praktijk.

Het boek behandelt **de Vrijwilligerswet in al haar facetten**. Zo komen thema's als kostenvergoedingen, de specifieke aansprakelijkheidsregeling en verzekeringen, het toepassingsgebied en de toegankelijkheid van het vrijwilligerswerk en de relatie tussen het vrijwilligerswerk en andere rechtsdomeinen uitgebreid aan bod.

Vanzelfsprekend worden ook aangrenzende (rechts)domeinen, in zoverre ze in relatie staan tot het vrijwilligerswerk, behandeld. De teksten worden regelmatig geactualiseerd en aangevuld met bijdragen van **zowel theoretici als ervaringsdeskundigen** met een goed gefundeerde kennis van en een hart voor het werkveld. Ze staan ervoor garant dat u 'bij' bent en blijft en dat u de juiste achtergrondinformatie steeds bij de hand hebt. De eenvoudige en transparante structuur van het boek garandeert een unieke gebruiksvriendelijkheid.

Dit praktische handboek bevat bovendien een cd-rom met modellen en formulieren en alle wetteksten en relevante uitvoeringsbesluiten.

Het "Handboek werken met vrijwilligers" is een publicatie van het Vlaams Steunpunt Vrijwilligerswerk en Politeia, i.s.m. de VVSG.

Prijs € 79 (cd-rom inbegrepen)

Bestelkaart

Politeia // Ravensteingalerij 28 // 1000 Brussel // Fax: 02 289 26 19 // Tel: 02 289 26 10. Of bestel via www.politeia.be // e-mail: info@politeia.be

Ja, ik bestel ex. van **Handboek werken met vrijwilligers** (incl. cd-rom)* aan **79 euro**.

Organisatie/bestuur:

Datum en handtekening

Naam:

Functie:

Tel. :

E-mail:

* De bijwerkingen worden u automatisch toegestuurd tegen de prijs van 0,44 euro per pagina (update cd-rom: 24 euro) tot schriftelijke wederopzegging. Prijzen incl. BTW maar excl. verzendingskosten. Prijzen geldig tot en met 31 januari 2008. Kijk voor de exacte prijzen altijd op onze website www.politeia.be. Uw gegevens worden door ons in een bestand bijgehouden en niet aan derden doorgegeven. Overeenkomstig de Wet op de privacy heeft u inzage- en correctierecht.

STEFAN DEWICKERE

Mark Suykens is directeur van de VVSG

De strijd om het talent

Lokale besturen besteden een groot deel van hun budget aan personeel (gemiddeld meer dan 50%). Als dienstverlenende organisatie met een zeer uitgebreid productengamma (meer dan 750 verschillende producten en diensten!) is dit volkomen logisch. Burgers verwachten een snelle en correcte dienstverlening. Een goed presterend korps van publieksambtenaren is een must. Een dienstverleningsapparaat heeft ook grote behoefte aan een degelijk leidinggevend kader. Daarnaast zoeken gemeenten en OCMW's deskundigen om voor verschillende domeinen beleidsvoorbereidend te werken. Ten slotte moet het hele personeelsapparaat aangestuurd worden door een bekwaam en gemotiveerd topkader (managementteam).

Een degelijk ontwikkeld personeelsbeleid is ongetwijfeld een prioritaire opdracht voor de lokale besturen. De gemeenten (en later de OCMW's) krijgen nu één jaar de tijd (tot 1 januari 2009) om een nieuw plaatselijk rechtspositiebesluit uit te werken. Het Vlaamse uitvoeringsbesluit is daarvoor het kader (naar onze mening veel te uitgebreid en helemaal niet meer minimaal).

Toch is dit een grote kans om ons als lokale besturen beter te wapenen en zowel uitstekende talenten te rekruteren als

reeds aanwezig talent te versterken.

Vernieuwing is absoluut nodig. De verouderde selectiemethodes (met de zeer traditionele examens) willen lokale besturen het liefst vervangen door moderne technieken. Ze willen meer investeren in vorming en opleiding, en vooral in houdingen en vaardigheden, en niet alleen in wetgeving. Dan krijgen we in lokale besturen meer jobrotatie, projectwerking over de diensten heen, interne communicatie, flexibele inzetbaarheid en een motiverend personeelsbeleid. Het lokale rechtspositiebesluit moet meer zijn dan een goede regeling van de rechten van de personeelsleden; het moet de lokale werkgever instrumenten geven om meer menselijk talent in de organisatie te brengen en te houden. |

Om de besturen te ondersteunen bij de uitvoering van het Rechtspositiebesluit Gemeente- en Provinciepersoneel van 7 december 2007 heeft de VVSG een voorbeeld van rechtspositieregeling uitgewerkt. Zie www.vvsg.be, knop werking en organisatie.

Het lokale rechtspositiebesluit moet de basis zijn om meer menselijk talent in het lokale bestuur te brengen.

LOKAAL is het magazine en ledenblad van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten vzw en verschijnt tweemaal per maand
Paviljoenstraat 9, 1030 Brussel
T 02-211 55 00 • F 02-211 56 00

lokaal@vvsg.be
www.vvsg.be

Verantwoordelijk uitgever
Mark Suykens, directeur VVSG

Bladmanagement
Jan Van Alsenoy

Abonnementen
VVSG-leden: 78 euro,
vanaf 10 ex. 65 euro;
niet-leden: 145 euro
VVSG, Nicole Van Wichelen
T 02-211 55 43

Regie vacatures
VVSG, Nicole Van Wichelen,
T 02-211 55 43

Regie advertenties
Cprojects&Advertising,
Peter De Vester,
Evelyn Van Riet
T 03 326 18 92,
media@cprojects.be

Hoofredactie
Marlies van Bouwel

Redactiesecretariaat
Inge Ruiters, T 02-211 55 44

Eindredactie
Marleen Capelle

Kernredactie
Pieter Plas, Inge Ruiters,
Jan Van Alsenoy, Marlies van Bouwel,
Bart Van Moerkerke

Columnisten
Johan Ackaert, Pieter Bos

Illustraties
Bart Lasuy, Stefan Dewickere, Layla
Aerts (fotografen), Nix (cartoonist),
Pol Despeghel (schilder)

Vormgeving
visueel denken (Gent)

Drukwerk
Schaubroeck (Nazareth)

**Lokaal wordt gedrukt op
het kringlooppapier Cyclus**

VVSG-bestuur
Jef Gabriels, voorzitter
Sas van Rouveroi, voorzitter
raad van bestuur
Theo Janssens, voorzitter
afdeling OCMW's

Ondertekende artikelen verbinden alleen de auteurs. Reacties zijn welkom. De redactie zal deze naar eigen inzicht al dan niet opnemen, inkorten of er melding van maken. Niets uit deze uitgave mag worden gereproduceerd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, elektronische drager of op welke wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Met de steun van
Dexia en Ethias,
partners van de VVSG

Reikt de internationale financiële crisis

De financiële markten beleefden de voorbije weken turbulente tijden. Een crisis op de Amerikaanse hypotheekmarkt besmette een groot deel van de financiële wereld. Maar ondervinden ook de Vlaamse gemeenten en OCMW's hiervan de gevolgen?

Alle gemeenten participeren in hoogspanningsnetbeheerder Elia.

tot in het gemeentehuis?

Alles begon toen in de loop van 2007 steeds meer Amerikanen hun woningkrediet niet meer konden terugbetalen. In de Verenigde Staten worden aan dat soort leningen traditioneel veel minder voorwaarden gekoppeld dan bij ons. Zo lang de huizenprijzen stijgen, is dat ook niet echt een probleem, want bij een gedwongen verkoop kan de bank bijna altijd het leningbedrag terugkrijgen. Deze situatie kan echter snel keren wanneer de woningprijzen beginnen te zakken. Wanneer dat samenvalt met een stijgende rente, raken meer kredietnemers in de problemen, en krijgen banken de uitgeleende bedragen moeilijker terug. Door de verstremgeling van het financiële systeem dijde de crisis steeds verder uit. Banken lenen immers ook middelen uit aan elkaar, en komen dus soms zelf in de problemen wanneer de cliënten hun betalingsverplichtingen niet meer nakomen. De laatste weken van 2007 was het onderlinge wantrouwen op de financiële markten zo groot dat banken elkaar nauwelijks nog leningen gaven. Dat was niet alleen in het buitenland zo, maar ook bij ons. Meteen ondervonden de lokale besturen hiervan de gevolgen. Gemeenten en OCMW's die in die periode de markt op gingen om leningen aan te gaan, kregen nauwelijks nog offertes binnen. Een aantal banken was niet meer bereid om tegen de bijzonder lage marges die tot dan golden, nog leningen aan lokale besturen te verstrekken. Ondanks het feit dat gemeenten en OCMW's zeer kredietwaardige cliënten zijn, werd de geldkraan voor de lokale sector voor een deel dichtgedraaid. Het is vandaag onduidelijk of deze gedaalde interesse van de banken lang zal duren. We weten evenmin of de hogere marges blijvend zijn. Voor de lokale besturen betekent dit potentieel natuurlijk een opwaartse druk op de te betalen rente.

We krijgen vandaag echter ook andere intrestsignalen. Enerzijds voerde de Amerikaanse Centrale Bank in januari een forse renteverlaging door om de vertragende conjunctuur aan te zwengelen. Anderzijds wil de Europese Centrale Bank in haar strijd tegen de oplopende inflatie (vooral door de hogere olie-, grondstoffen- en voedselprijzen) haar rentepeil voldoende hoog houden.

Beurs

De gevolgen van de financiële crisis laten zich ook indirect voelen. De beurzen beleef-

den begin 2008 beroerde tijden. De Vlaamse gemeenten zijn indirecte aandeelhouders van een reeks beursgenoteerde ondernemingen. Alle gemeenten participeren in Dexia, Elia, Distrigas en Fluxys. Daarnaast zijn er nog beperkte deelnemingen in Telenet en Suez. Het aandeel Dexia weegt financieel het zwaarst door in de gemeentelijke portefeuille. In vergelijking met de hoogste koers van 2007 (24,84 euro op 23 mei) was het op 21 januari 2008 (13,90 euro) met ruim 44% gezakt. Via de Gemeentelijke Holding hebben de Vlaamse gemeenten ruim 71 miljoen aandelen in portefeuille. De hypothetische waarde ging in die periode dus met meer dan 780 miljoen euro naar omlaag. Ter vergelijking: de door de Vlaamse overheid geplande schuldovername bedraagt 'slechts' 612 miljoen euro. Twee dagen later was van dat 'verlies' alweer 160 miljoen euro goedge maakt.

Het aandeel Distrigas bereikte in 2007 een maximum van 5350 euro en stond op 21 januari 5,8% lager, of een gemeentelijk 'verlies' van bijna 37 miljoen euro. Voor Fluxys ging er 14% of 49 miljoen euro verloren. Tot slot is er hoogspanningsnetbeheerder Elia die op 21 januari 2008 tegenover de top van 2007 bijna 11% of 27 miljoen euro moest inleveren.

Tegenover de maxima van 2007 stond de teller op 21 januari dus op een totaal 'verlies' van net geen 900 miljoen euro voor de Vlaamse gemeenten, een gigantisch bedrag. Toch verdient dit enige nuancerings. Ten eerste gaat het om een momentopname, die in een periode van volatiliteit zeer relatief is. Zo was het verlies een drietal dagen later al teruggelopen tot 760 miljoen euro, vooral door een spectaculair herstel van Dexia. Ten tweede zijn verliezen of winsten op aandelen pas definitief wanneer het echt tot een transactie komt. De meest nakende zou wel eens die rond Distrigas (daling van de participatie of zelfs volledige afbouw) en Fluxys (hoger gemeentelijk aandeel) kunnen zijn. Voorwaarde is dan wel dat men het in Parijs eindelijk eens geraakt over de al lang geplande fusie tussen Suez en Gaz de France.

In elk geval is de tijd al lang voorbij dat internationale financiële stormen het gemeentehuis links lieten liggen. Ook lokale besturen ondervinden er direct en indirect de gevolgen van.

Jan Leroy

» De verlichte stad

De *verlichte stad* is het eerste overzichtswerk over bioscopen, filmbeleving en bioscoopexploitatie in Vlaanderen en België. Het schetst de geschiedenis en evolutie van de filmcultuur en het filmerfgoed van de start van de cinema tot nu, binnen een breed wetenschappelijk kader. Overeenkomstig de nieuwere stromingen in het filmonderzoek wordt daarbij naast de analyse van

films, genres, sterren en filmmakers meer aandacht besteed aan het publiek en aan de ervaring van 'naar de bioscoop gaan'. Vlaanderen en Brussel worden hier ook als een unieke regio in internationaal comparatief perspectief geplaatst. In dertien bijdragen behandelt het boek de veranderingen in de filmexploitatie en -beleving tot vandaag, met voldoende aandacht voor verschillen in bioscoopcultuur tussen dorpen en rurale gemeenten enerzijds en grote steden anderzijds; discussies over de filmexploitatie in minder verstedelijkte gebieden wisselen af met casestudies over Antwerpen en Gent. De talrijke (buurt)bioscopen en de grote filmpaleizen in het centrum van de stad waren decennialang een belangrijk onderdeel van het lokale gemeenschapsleven, nu bevinden bioscopen zich doorgaans als 'shopping malls' aan de rand van de stad. Met uitzondering van slechts een handvol authentieke filmzalen die de tand des tijds wist te doorstaan, blijft er maar bitter weinig over van het rijke erfgoed van bioscopen. Toch wist film zijn magie te behouden, en spreken filmsterren nog steeds tot de verbeelding. Een specifiek en belangrijk aandachtspunt van meerdere bijdragen in dit boek is ook de invloed van de politiek, de verzuiling (katholieken, socialisten, liberalen) en de commercialisering op film en filmvoorstellingen. De auteurs duiden hierbij de spanning tussen verzuiling en ideologie enerzijds, en alledaags filmplezier en commercie anderzijds. Het boek is geïllustreerd met originele foto's en illustraties over cinema's, affiches e.d., dikwijls uit familie- en andere private archieven.

D. Biltereyst, Ph. Meers (red.), *De verlichte stad: Een geschiedenis van bioscopen, filmvertoningen en filmcultuur in Vlaanderen*, uitgeverij LannooCampus, 29,95 euro

Kindvriendelijke steden en gemeenten

Het Vlaams Netwerk Kindvriendelijke Steden organiseert een nieuwe wedstrijd *Kindvriendelijke steden en gemeenten*. Alle gemeentelijke diensten die kindvriendelijke projecten hebben, kunnen meedingen naar de titel en bijhorende prijs. Projecten kunnen ingediend worden tot eind februari 2008.

Het Vlaamse Netwerk Kindvriendelijke Steden is zoals zijn naam zegt vooral een netwerk. Het organiseert uitwisselingsmomenten tussen diverse steden en gemeenten in verband met kindvriendelijke initiatieven en kinderrechten. Zo wil het Netwerk gelijkaardige initiatieven bij andere gemeenten stimuleren. De klemtoon ligt daarbij op informele, rechtstreekse contacten, ondersteund door een tweetal bijeenkomsten per jaar. Deze werkwijze, geïnspireerd door Unicef, wordt sterk gepromoot door het European Network Child Friendly Cities.

Jan Van Gils, directeur van het Onderzoekscentrum Kind & Samenleving is sinds zeven jaar bezieler en initiatiefne-

mer van zowel het Vlaamse als het Europese Netwerk: 'Tien steden en gemeenten, twee provincies en verschillende organisaties zoals de VVSG, de Vereniging Vlaamse Jeugddiensten, Unicef, JES Stads-labo en het Onderzoekscentrum Kind en Samenleving maken er momenteel deel van uit. Het Netwerk wil geen formele organisatie worden maar een informeel netwerk blijven.'

Wedstrijd 2008

Met het organiseren van wedstrijden treedt het Vlaamse Netwerk naar buiten. Het wil zo goede lokale initiatieven opsporen en bekendmaken. 'Er werden tot nog toe drie wedstrijden georganiseerd, twee gericht op gemeenten en één

op ontwerpers. Voor de wedstrijd dit jaar schuiven we geen specifiek thema naar voren maar we vragen wel dat de ingediende projecten geënt zijn op de thema's van het Kindercharter dat het Netwerk in 2006 voor de gemeenteraadsverkiezingen lanceerde. Een dergelijke wedstrijd heeft uiteraard alleen maar betekenis in de mate dat het een stimulans betekent voor de gemeenten. Die stimulans gaat eerst en vooral al uit van de oproep zelf, waardoor veelal kleinere gemeentelijke diensten zich – binnen de eigen gemeente – in de kijker kunnen werken en zo aan belang winnen. De wedstrijd biedt bovendien de kans om het Kindercharter én het eigen Netwerk meer bekend te maken.' Projecten kunnen ingediend worden tot eind februari 2008. Ze moeten recent zijn of minstens in uitvoering. Criteria voor de projecten zijn de actieve betrokkenheid van kinderen/jongeren, het structurele karakter en uiteraard de kindvriendelijke aspecten. Een onafhankelijke jury maakt een preselectie van alle projecten. Met de tien overblijvende projecten gaat een kinderjury aan de slag om er uiteindelijk enkele te bekronen. Winnende projecten krijgen naast de nodige publiciteit de vermaarde kinderkopjes van Netwerk: sculpturen in een betonsoort ter grootte van een kassei met telkens een ander kinderhoofd erop. In de winnende gemeenten houdt het Netwerk een persconferentie.

Sabine Van Cauwenberge

→ Meer informatie over de wedstrijd en deelnameformulier vindt u op www.vvsg.be, knop.vrijtijdsbeleid/jeugd of www.k-s.be. Wil uw gemeente ook deel uitmaken van het Netwerk en op de bijeenkomsten worden uitgenodigd? Laat het ons weten: sabine.vancauwenberge@vvsg.be

Kindercharter 2006

Het Kindercharter 2006 geeft de antwoorden van kinderen weer over verschillende thema's: kinderteilname, wonen, school, jeugdwerk, cultuur, sport, mobiliteit, kinderopvang, de profitsector. Het Netwerk ging daarvoor te rade bij de kinderen zelf. Het ontwikkelde een reeks posters die elk een startopdracht bevatten die kinderen stimuleert hun eigen ideeën te formuleren over het thema in kwestie. Het resultaat hiervan is het Kindercharter 2006. Het is een kernachtig appel van de kinderen aan de volwassenen, een dat verder draagt dan de gemeenteraadsverkiezingen. Zo willen ze bevestigen dat ze graag gerespecteerd worden. Daarna komen alle andere bovenstaande

thema's aan bod. Ze beginnen elk met een beschrijving van de antwoorden van de kinderen, samen met vele citaten. Er volgen enkele minimale bedenkingen om de antwoorden van de kinderen beter te plaatsen. Elk thema wordt afgesloten met enkele hints/tips voor gemeentelijke beleidsvoerders om de antwoorden van de kinderen te vertalen in beleidstermen. Het Kindercharter kunt u downloaden op www.vvsg.be, knop.vrijtijdsbeleid/jeugd of op www.k-s.be

VERTEL ONS JE FEESTKATERVERHAAL OF FUIFFLATERSOAP

Fuifpunt verzamelt verhalen van organisatoren die om een of andere niet-alcoholische reden een kater aan hun fuif of feestje hebben overgehouden. De instuurders van fuifblunderverhalen kunnen een van de promokits winnen gevuld met 1000 entreebandjes, 100 buttons, een bon voor 5000 flyers en Fuifpunts fuifchecklist. Een van de uitverkorenen wint zelfs een dj-set van Buscemi. De oproep loopt van maart tot eind juni.

→ www.fuifpunt.be

Open Monumentendag viert feest met het thema 20ste eeuw

Op 14 september 2008 viert Open Monumentendag zijn twintigste editie. Dat is natuurlijk een belangrijke verjaardag en een goede reden om het feest nog wat extra luister te geven. De stuurgroep OMD waarvan ook de VVSG deel uitmaakt, hoopt dus op zoveel mogelijk deelnemende gemeenten.

OMD wordt stilaan zelf een monument maar pakt dit jaar uit met een – althans voor het bouwkundige erfgoed – jong thema: de 20ste eeuw. De invulling van het thema is weer ruim. En voor deze invulling worden de lokale comités geholpen door een nieuwe brochure. Alle facetten van de twintigste eeuw die verband houden met monumenten, landschappen of archeologie komen hierin aan bod. Deze verscheidenheid biedt elk lokaal comité en alle gemeenten en steden kansen om een mooi programma samen te stellen met aandacht voor het eigentijdse in het erfgoedverhaal.

Sabine Van Cauwenberge

→ www.openmonumenten.be is de vernieuwde website van de Open Monumentendag. U vindt er informatie voor de organisatie van de dag, het volledige jaaroverzicht en inspiratie voor een juniorprogramma.

TOT 15 APRIL

DING MEE NAAR DE VLAAMSE MONUMENTENPRIJS 2008

De Vlaamse Monumentenprijs reikt jaarlijks 250.000 euro uit aan een persoon, een privé- of een openbare instelling voor een recente realisatie met belangrijke verdiensten op het vlak van monumentenzorg, landschapszorg of archeologie. Aandachtspunten bij de beoordeling zijn de goede dialoog tussen de kandidaat en de betrokken Vlaamse diensten, de interactie van het onroerende erfgoed met andere beleidsdomeinen zoals cultuur, ruimtelijke ordening en leefmilieu, de hedendaagse omgang met het onroerende erfgoed, de brede ontsluiting van het onroerende erfgoed met speciale aandacht voor sensibilisering en educatie, en het beheer van het onroerende erfgoed. U kunt een projectaanvraag indienen tot 15 april met de beknopte deelnemersfiche en minstens vijf representatieve foto's (bij voorkeur digitaal).

→ www.onroendererfgoed.be.

▶ Gemeentelijke Profielschets 2007

Op de portaalsite www.lokaalstatistieken.be, een informatief samenwerkingsverband tussen de Vlaamse overheid en de lokale besturen, is voor iedere gemeente sinds kort de geactualiseerde profielschets te raadplegen en te downloaden in handig pdf-formaat. Aan de hand van 57 indicatoren wordt elke gemeente gepositioneerd ten opzichte van gemiddelde cijfers voor het Vlaamse Gewest en voor een gelijkaardige gemeente. Tijdreeksen geven inzicht in de ontwikkelingen tijdens de jongste of de voorbije legislaturen. De set indicatoren in de profielschets is bewust beperkt gehouden en is bedoeld om de nieuwsgierigheid bij de gebruikers te prikkelen en hen aan te zetten de mogelijkheden van de portaalsite verder te exploreren. De vele rapporteringsmogelijkheden laten toe de situatie van de eigen of geselecteerde gemeente verder te onderzoeken en te vergelijken met andere gemeenten en steden.

.....
www.lokaalstatistieken.be

▶ Lokalenmap

De Lokalenmap is een nieuw ondersteunend instrument voor jeugdwerkers om jeugdlokalen optimaal te beheren. Het is een initiatief van het samenwerkingsverband Locomotief, dat ijvert voor een beter jeugdinfrastructuurbeleid in Vlaanderen. De map is bedoeld om alle 'jeugdlokaalpapieren' op een praktische manier te categori-

seren en bij te houden, onder vijf grote rubrieken: overeenkomsten, vzw, veiligheid en attesten, terugkerende inkomsten en uitgaven, en bouwgegevens. Schutbladen in verschillende kleuren geven de inhoudelijke structuur aan, en de map bevat ook nuttige begeleidende informatie. Aanvullende, gedetailleerde informatie is te vinden op www.lokalenmap.be, waar men de map ook kan downloaden.

.....
www.lokalenmap.be

“Omdat ze in Vlaanderen hun eigen schuld haast helemaal hebben afbetaald, beginnen ze nu ook de schulden van gemeenten voor hun rekening te nemen. Straks doen ze nog een deur-aan-deuractie bij de Vlamingen om te zien of er misschien nóg iets afbetaald moet worden.”
MR-voorzitter en federaal Minister van Financiën **Didier Reynders** – De Morgen 19/1

“Er vormen zich nieuwe netwerken, nieuwe culturele en economische en na verloop van tijd ook politieke verbanden. Dat zie je in Kortrijk en Rijsel, in Aken en Maastricht. In Frans en Belgisch Lotharingen. Zonder dat we het beseffen, zullen zowel Vlaanderen als België verdampen.”
Socioloog **Luc Huyse** – Knack 23/1

“De kwaliteit van een stad wordt gemeten aan de zorg die besteed wordt aan bewoners die niet meekunnen met de rest.”
Hans Bodyn, coördinator van de Gentse stedelijke straathoekwerking – Het Nieuwsblad 26/1

“We kunnen er niet om heen dat de centra van alle grote steden de lasten moeten dragen, en de rijke gemeenten in de rand de lusten hebben. Dat geldt voor Brussel, maar ook voor Antwerpen, Luik, misschien wel Gent.”
Jean-Michel Javaux, federaal secretaris van Ecolo – De Standaard 25/1

“Dat in Gent een ex-premier in de gemeenteraad het cordon sanitaire heeft opgeblazen, schijnt in dit land niemand nog iets te kunnen schelen. Nochtans is dat wat is gebeurd met het hoofd-doekenverbod.”
Koen Meulenaere in zijn satirische Bladspiegel – Knack 12/12

“Eigenlijk vind ik het een schande dat ik als burgemeester niet mag weten of er zich op mijn grondgebied kernwapens bevinden.”
Burgemeester **Theo Kelchtermans** van Peer, waar de legerbasis van Kleine Brogel gevestigd is – De Morgen 25/1

Intergemeentelijke onroerend-erfgoeddiensten

De succesvolle intergemeentelijke samenwerkingen in verband met archeologie inspireerden

Vlaams minister Dirk Van Mechelen om te starten met intergemeentelijke onroerend-erfgoeddiensten.

Bilzen, Riemst en Lanaken tellen samen wel 500 archeologische vindplaatsen. Sinds juni 2004 hebben ze samen de Zuidoost-Limburgse Archeologische Dienst ZOLAD opgericht en neemt het aantal belangwekkende opgravingen toe. Via tentoonstellingen, lezingen en contactdagen krijgen de inwoners meer inzicht in het verleden van hun streek.

TIM VAN DER BEKEN

sten. De minister kondigde dit initiatief aan in zijn beleidsbrief Onroerend Erfgoed 2008.

De bedoeling van de intergemeentelijke diensten is de lokale aandacht voor onroerend-erfgoed te verhogen vanuit een integrale benadering. Daarnaast zullen gemeenten ook intergemeentelijk kunnen samenwerken voor archeologie-, monumenten- en landschapszorg of een combinatie ervan. De minister wil ook een werking op het niveau van de centrumsteden of steden met een bijzondere erfgoedkwaliteit structureel ondersteunen. Het is eveneens zijn intentie deze intergemeentelijke samenwerking structureel te verankeren in een nieuw onroerend-erfgoeddecreet.

Sabine Van Cauwenberge

Strategische adviesraad ruimtelijke ordening en onroerend erfgoed samengesteld

Voor elk beleidsdomein binnen de Vlaamse overheid is of wordt een strategische adviesraad opgericht. Een dergelijke adviesraad adviseert de Vlaamse regering op hoofdlijnen over nieuwe decreten en besluiten of wijzigingen aan bestaande decreten en besluiten en over de beleidsvoornemens van de minister zoals verwoord in de beleidsbrief. Daarnaast kan de adviesraad op vraag of uit eigen beweging een advies voorbereiden over een onderwerp dat tot het betreffende beleidsdomein hoort. Onlangs werd de samenvatting van de SARO (strategische adviesraad ruimtelijke ordening – onroerend erfgoed) bekend gemaakt. De SARO zal de Vlaamse regering adviseren over aspecten van de ruimtelijke ordening en het onroerende erfgoed. Als vertegenwoordigers van de steden en gemeenten zijn hierin aangewezen Veronique Charlier (steden-

bouwkundige, stad Leuven) en Xavier Buijs (stafmedewerker Ruimtelijke Ordening VVSG). Hun respectieve plaatsvervangers zijn Johan Braet (stedenbouwkundig ambtenaar, gemeente Zwevegem) en Lieve Craps (stedenbouwkundig ambtenaar, gemeente Tervuren). Behalve gemeentelijke en provinciale vertegenwoordigers zetelen in de SARO ook vertegenwoordigers van het maatschappelijke middenveld en deskundigen. Filiep Loosveldt is door de Vlaamse regering aangewezen als voorzitter. Wanneer de raad voor het eerst bijeenkomt, is nog niet bekend.

xavier Buijs

➔ Besluit Vlaamse regering tot aanwijzing van de voorzitter, de leden en hun plaatsvervangers van de strategische adviesraad Ruimtelijke Ordening – Onroerend Erfgoed, BS van 21 januari 2008.

FARO: nieuwe naam in erfgoedland

Op 1 januari 2008 fuseerden Culturele Biografie Vlaanderen vzw en het Vlaams Centrum voor Volkscultuur vzw tot een erfgoedsteunpunt. De nieuwe organisatie kreeg de naam FARO - Vlaams steunpunt voor cultureel erfgoed vzw. De oprichting van FARO vzw markeert de afsluiting van een fusietraject dat van start ging op 21 december 2006 en dat moet leiden tot één goed draaiend steunpunt voor de sector van het roerende en immateriële erfgoed. Ook het ondersteunen van gemeenten bij de opzet van een cultureel-erfgoedbeleid behoort tot het takenpakket van het nieuwe steunpunt. Om deze taak ten volle te kunnen uitvoeren werd beslist het nieuwe steunpunt te huisvesten in Brussel. Als nieuwe uitvalsbasis werd gekozen voor het gebouw De Priem in hartje Brussel, waar de andere cultuursteunpunten VCOB en Cultuur Lokaal gehuisvest zijn.

Sabine Van Cauwenberge

→ FARO, Vlaams steunpunt voor cultureel erfgoed vzw, Priemstraat 51, 1000 Brussel, T 02-213 10 60, info@faronet.be, www.faronet.be.

Het grote misverstand

Bij veel mensen leeft de innerlijke overtuiging dat academici in het algemeen niets te doen hebben en politicologen in het bijzonder nog veel minder. Getuige daarvan de verschillende vragen die de laatstgenoemde categorie medeburgers krijgt om her en der haar wetenschappelijk licht te laten schijnen over een samenlevingsprobleem. Ik zou natuurlijk de ruimte die *Lokaal* mij maandelijks toebedeelt, kunnen misbruiken om deze dwaling uit de wereld te helpen maar doe dit opzettelijk niet om het (wellicht terechte) verwijt te ontlopen dat ik corporatistische reflexen uit. Daarenboven worden we betaald om het *sowieso* beter te weten.

Wel is het hoog tijd om (in het verlengde van de vorige misvatting) een ander even hardnekkig misverstand naar de mythologie te verwijzen: wetenschappers reiken voor elk beleidsprobleem het gepaste antwoord aan. Dit betekent dat, steunende op inzichten geleverd door de Weense filosoof Karl Popper, onderzoekers worden onthaald als maatschappelijke ingenieurs of loodgieters (dit laatste althans in Vilvoorde). Ik zou de collega's niet te eten willen geven die na de publicatie van hun onderzoeksresultaten door beleidsmensen worden geconfronteerd met de typisch leninistische vraag: 'What to do?' Mij overkwam het op een nieuwjaarsreceptie – dat is nu eenmaal de prijs van de aanwezigheid op dit soort evenementen. Een lokale bestuurder meldde mij heel vriendelijk dat hij kennis had genomen (zo heet in het milieu het doorbladeren van een rapport) van de besluiten van een survey-onderzoek. Zijn interesse kwam me niet eens geveinsd over. Er ontstond een gezellig praatje over het verschil

tussen 'cafépraat' en 'verstandige taal' – wetenschappers spreken dan over de afstand tussen 'de realiteitsbeleving binnen een sociaalconstructivistisch denkraam' en 'de geobjectiverde realiteit'. Maar vervolgens rolde de door mij gevreesde maar verwachte vraag over de lippen: 'Allemaal goed en wel, interessant, daar niet van, maar wat kunnen wij daar nu mee aanvangen?' Zoals een eerstejaarsstudent het reflexmatig doet tijdens een mondeling examen probeerde ik mij de belangrijkste verklarende variabelen uit de ingewikkelde regressiemodellen in het betrokken rapport voor de geest te halen om dan aan te geven op welke factoren zijn gemeentebestuur zou kunnen inwerken. In een examensituatie kan dit soelaas bieden, op een rijkelijk aangeklede receptie doemt op die momenten onvermijdelijk de door studenten verafschuwde black-out op.

Tijdens de terugweg strafte ik mezelf, zoals het hoort, met een aantal pagina's zelfkritiek wegens het niet benutten van de kans om eens te zeggen waarop het staat: bestuurders, doe jullie werk! Academici analyseren problemen, wijzen knelpunten aan, inventariseren eventueel beleidsalternatieven, maar het uiteindelijke antwoord ligt toch bij de verkozenen. (Of bezondig ik mij hier aan een achterhaalde interpretatie van het primaat van de politiek?) Waarom hebben we anders zo veel verkozenen in dit land? Of zou het dan toch zo zijn dat lokale bestuurders hun eigen administratie zodanig onderschatten of wantrouwen dat deze geen plaats (en capaciteit) krijgt in het vertalen van onderzoeksresultaten in concrete, op maat uitgewerkte beleidsalternatieven (waaruit de politici kunnen kiezen) en bijgevolg enkel een uitvoerende (slaafjes)rol moet vervullen? |

‘Lokale besturen moeten

Catherine Ruys

Mireille Deziron

meer tonen wat ze doen.'

Door de schaarste op de arbeidsmarkt ondervinden lokale besturen problemen om geschikte medewerkers te vinden, zeker voor de hogere functies. Bovendien is de uitstroom van de babyboomgeneratie nakend. Toch zijn Mireille Deziron van Jobpunt Vlaanderen en Catherine Ruys van WIVO optimistisch gestemd. 'De lokale besturen beschikken over grote troeven en ze laten bovendien nog veel mogelijkheden onbenut.' **BART VAN MOERKERKE**

Mireille Deziron is gedelegeerd bestuurder van Jobpunt Vlaanderen, een coöperatieve vennootschap die zich toelegt op werving en selectie van personeel voor zijn vennoten. Dat zijn de Vlaamse Gemeenschap, het Vlaamse Gewest en lokale besturen. Jobpunt Vlaanderen doet een beroep op gespecialiseerde selectie- en humanresourceskantoren.

Catherine Ruys staat aan het hoofd van WIVO, een HR-dienstverlener voor overheden. De belangrijkste klanten zijn gemeenten en OCMW's. Naast opleiding, consulting en coaching verzorgt WIVO op jaarbasis een honderdtal personeelsselecties.

Hebben lokale besturen een probleem om voldoende en goed personeel aan te trekken?

Mireille Deziron: 'Er is een probleem, maar niet alleen bij de overheid of de lokale besturen in het bijzonder. Ook de privésector heeft een probleem. We zitten nu eenmaal in een periode van schaarste op de arbeidsmarkt.'

Catherine Ruys: 'Er zijn momenteel in Vlaanderen per vacature gemiddeld drie werkzoekenden, terwijl er tien jaar geleden per vacature 14 werkzoekenden waren. Dat cijfer spreekt voor zich.'

Mireille Deziron: 'Voor sommige functies zijn er geen drie kandidaten. Denk aan ingenieurs, boekhouders of verplegers. En zoek maar eens een psychiater.'

Catherine Ruys: 'Vooral hoog opgeleid personeel en mensen met heel specifieke diploma's vinden is moeilijk. Vaak heeft een bestuur dan de neiging de lat te verlagen om toch maar iemand in dienst te kunnen nemen. Dat is het allergrootste gevaar. Het is beter een selectie te hernemen en grondig na te denken over wie je nodig hebt en wie je wilt bereiken.'

'Voor de lager geschoolde functies, en in het merendeel van de lokale besturen gaat dat toch om zestig procent van de mensen,

is het probleem veel kleiner. Daar zie je dat werven soms zelfs makkelijker gaat dan in de privésector. Schoonmaakster bijvoorbeeld is een knelpuntberoep, maar niet bij de overheid die een aantrekkelijk statuut, een prima loon en goede arbeidsvoorwaarden kan bieden.'

En voor hoog opgeleide mensen geldt het omgekeerde? Daar heeft de privésector een voetje voor?

Mireille Deziron: 'Ja. We bieden regelmatig banen bij de overheid aan op jobbeurzen. We kunnen daar niet, zoals de privésector, met de kandidaten aan tafel gaan zitten en hun een contract aanbieden, vaak nog voor ze afstuderen. Wij kunnen enkel uitleggen welke mogelijkheden er zijn bij de overheid en dan zeggen dat ze de selectieprocedure moeten doorlopen.'

Catherine Ruys: 'Ik denk dat de overheid – en zeker de lokale besturen – het begrip arbeidsmarkt op een beperkende manier benaderen. Uit onze cijfers van de afgelopen jaren blijkt dat lokale besturen in meer dan de helft van de gevallen mensen aanwerven die al bij de overheid werken. De markt waarop ze zich begeven is dus maar een fractie van de hele arbeidsmarkt. Maar vooral leggen ze ook heel strenge instapvoorwaarden op of een zeer uitgebreide selectieprocedure. Zo maken ze het zichzelf extra moeilijk. Ik verwacht in de komende jaren meer resultaat door het resoluut herdenken van de selectieprocedures. We moeten van een examencultuur naar een potentieelcultuur gaan.'

Is het laten vallen van de diplomavereiste een goede zaak?

Catherine Ruys: 'De lokale besturen zitten nu in een beweging van professionalisering, ik ben vrij terughoudend als het gaat over het loslaten van de diplomavereiste bij aanwerving. Een diploma is immers zoveel meer dan het bewijs dat je bepaalde zaken kent, een opleiding is in essentie ook een socialisatieproces. Het is leren wat er van je wordt verwacht in een bepaald beroep, de do's en

don'ts van het vak, en dat is zeer belangrijk. Ik ben het er wel mee eens dat een diploma bij een bevordering niet meer essentieel is.'

Mireille Deziron: 'Ik vind het wel een positieve maatregel, bijvoorbeeld om oudere werknemers aan de slag te houden of naar de overheid te halen. Vaak hebben ze niet het juiste diploma maar ze compenseren dat door hun ervaring. Ik verwacht wel niet dat we het probleem daarmee zullen oplossen. Iedereen vist nu in dezelfde vijver. Wie de meest aantrekkelijke lijn heeft, haalt de beste vissen boven. Kunnen we de vijver niet vergroten? De diplomamaatregel is één mogelijkheid maar we moeten ook bepaalde groepen in de bevolking, zoals de mensen van allochtone afkomst, meer aanspreken.'

Catherine Ruys: 'Er liggen zeker kansen in het versterken van de link tussen het onderwijs en werken bij de overheid. Positief is dat steeds meer opleidingen voorzien in stages en dat ook overheden daar een beleid rond kunnen ontwikkelen. Maar we moeten ook naar het curriculum van de opleiding kijken. Weinig studenten weten wat de overheid is, wat een lokaal bestuur doet. Ze maken op geen enkele manier kennis met de overheid als potentiële werkgever. Afgestudeerde juristen bijvoorbeeld kennen het gemeentedecreet of de wetgeving op de overheidsopdrachten niet. Anderzijds zie je dat een OCMW doorgaans wel voldoende sociaal assistenten vindt omdat er in de opleiding al een band is gecreëerd: de studenten weten wat het OCMW doet en welke plaats ze daarin kunnen innemen. Maar voor vele opleidingen moeten we een inhaalbeweging maken.'

Is dat een taak voor het onderwijs of voor de lokale besturen?

Mireille Deziron: 'Voor beide. De overheid moet inspanningen doen. Ze moet zeggen wat ze doet, waarmee haar werknemers bezig zijn. De vrienden van mijn kinderen, adolescenten, denken dat werken bij de overheid gelijk staat aan een baan van negen tot vijf en aan nota's schrijven waarvan je niet weet wat er verder mee gebeurt. Je zou bijvoorbeeld al kunnen beginnen met de functiebenamingen aan te passen. De benaming gemeentesecretaris verwijst naar een functie van griffier, terwijl de secretaris een echte manager is die grote dossiers trekt en die vaak honderden werknemers aanstuurt. Jongeren weten dat niet.'

Kampet de overheid dan met een imagoprobleem?

Catherine Ruys: 'Ik spreek liever over imagokansen. Ik stel vast dat sommige besturen veel minder moeite hebben om goede kandidaten aan te trekken dan andere. Heel belangrijk is wat je uitstraalt als lokaal bestuur.'

Mireille Deziron: 'Als een gemeente via de media laat zien waar ze mee bezig is, welke interessante en leuke projecten ze opzet, dan zal ze voor een vacature makkelijker mensen vinden. Een stad die zich enkel negatief profileert en vooral in het nieuws komt met gesjoemel of politiek gebakkelei zit met een probleem. Wie wil daar gaan werken? De overheid moet werk maken van

haar PR in het algemeen. En dat begint aan het loket. Als ik ergens binnenstap en ik word er op een professionele manier ontvangen, dan zal ik daar eerder solliciteren dan op een plaats waar het onthaal te wensen overliet.'

Welke troeven kan de lokale overheid uitspelen om kandidaten aan te trekken?

Catherine Ruys: 'Bij sollicitaties merk ik dat het werk dicht bij huis en zonder dagelijkse files vaak meespeelt. Er zijn ook de garanties wat betreft vastheid van betrekking, de goede arbeidsvoorwaarden, de opleidings- en doorstromingskansen. Het loon is zeker voor starters best wel aantrekkelijk. Naast die harde aspecten is de maatschappelijke betrokkenheid een grote troef: mensen kiezen voor de overheid om het algemeen belang te dienen. Een bijkomend voordeel is dat de dienstverlening van de lokale overheid zeer zichtbaar en concreet is. Beslissingen kunnen op korte termijn gerealiseerd worden. Daar aan kunnen meewerken en meedenken is een sterke motivator.'

Op welk vlak is de overheid in het nadeel tegenover de privésector?

Mireille Deziron: 'Net zomin als je over de overheid kunt spreken, bestaat de privésector. De arbeidsvoorwaarden in de horeca zijn bijvoorbeeld niet te vergelijken met die van de chemische industrie. Zoals Catherine zei, is het instaploon bij de openbare besturen zeer goed maar mensen met tien, vijftien jaar ervaring die naar de overheid willen overstappen, kunnen hun opgebouwde kennis onvoldoende te gelde maken. Voor hen speelt het loon wel een rol. Een ander punt, daar hebben we het al over gehad, is de herkenbaarheid van het beroep. Jongeren kunnen zich bij een functie in de privésector makkelijker voorstellen wat

ze zullen doen. Ze denken dat het er leuker werken zal zijn dan bij de overheid en dat ze er meer aan hun trekken zullen komen.'

Catherine Ruys: 'Wat wel een nadeel kan zijn, is de schaalgrootte. Bij het merendeel van de lokale besturen kom je terecht in een groep van 50 tot 100 medewerkers. Zeker in een hogere functie ben je dan erg afhankelijk van enkele personen: de secretaris, de burgemeester, de OCMW-voorzitter. Die mensen en de wijze waarop zij samenwerken maken het verschil. Dat kan een voordeel maar ook een nadeel zijn.'

Mireille Deziron: 'De overheid heeft zeker een probleem van branding. Gemeente X of OCMW Y is geen merk. De Lijn is een merk, of de VRT. Zij hebben nooit kandidaat-werknemers tekort.'

Catherine Ruys: 'En dan komen we weer bij de noodzaak om te tonen waar je mee bezig bent. Lokale besturen moeten van hun diensten en instellingen open huizen maken. Ze zijn sterk in netwerken en moeten dat instrument nog veel meer dan nu inzetten om geschikte mensen te vinden. Begin met aan je personeelsleden te zeggen dat je iemand zoekt en wat je van die persoon verwacht.'

STEFAN DEWICKERE

Mireille Deziron:
'Iedereen vist in dezelfde, kleine vijver om medewerkers te vinden. We kunnen en moeten de vijver vergroten.'

Zijn lokale besturen zich bewust van de nakende uitstroom van de babyboomgeneratie?

Mireille Deziron: 'Ze zijn daar zeker mee bezig, ook de kleine gemeenten. Dat ze WIVO of Jobpunt Vlaanderen inschakelen, is het bewijs dat ze zich ervan bewust zijn dat een professionele aanpak nodig is. Ze vragen ons ook om hun processen te optimaliseren met het oog op meer efficiëntie, ze vragen zich af welk personeel ze in de toekomst nodig zullen hebben.'

Catherine Ruys: 'Dat lokale besturen bezig zijn met efficiëntie is ontegensprekelijk juist maar ik denk niet dat dit ingegeven is door de nakende uitstap van de babyboomers. De politici en de administratie willen vooral een goed werkende gemeente.'

Zal de uitstap van die vele werknemers ook geen verlies aan kennis met zich meebrengen?

Catherine Ruys: 'Kennis wordt natuurlijk al veel meer gedeeld dan vroeger. Toen zat elke ambtenaar bij wijze van spreken in zijn hoekje met zijn dossiers. Nu is daar door de efficiëntere werking, door de multidisciplinaire aanpak van dossiers en door de informatisering geen sprake meer van. Meer dan kennis zal er ervaring verloren gaan, ervaring in het kennen van de mensen waar het in de gemeente om draait. Alleen door ervaring verwerf je de subtiliteit om je plek te kennen in het politieke bedrijf dat een gemeente en een OCMW toch is.'

Moeten nieuwe medewerkers niet direct presteren? Krijgen ze nog wel de tijd om die ervaring op te bouwen?

Mireille Deziron: 'Daar is inderdaad te weinig tijd en ruimte voor. Eigenlijk zou je mensen met potentieel moeten aantrekken en die dan begeleiden. In het begin is hun rendement misschien maar veertig procent, maar dat neemt geleidelijk toe. Nu zijn de personeelsplannen zeer nipt berekend op een efficiënte organisatie. Dat is logisch want de overheid werkt met belastinggeld, maar toch.'

Catherine Ruys: 'Lokale overheden beseffen dat ze de intrede moeten begeleiden. Ze hebben programma's voor het onthaal van nieuwe medewerkers, ze geven startersopleidingen en vormen een intern netwerk om starters in de proeftijd nauwgezet op te volgen. Hoe beter de interne communicatie, hoe sneller nieuwkomers ervaring opdoen.'

Een gemeente die de vergrijzing wil opvangen, kan nieuw personeel aantrekken maar ze kan ook taken afstoten. Is dat een valabele optie?

Mireille Deziron: 'Wat doe ik zelf en wat besteed ik uit? Dat is een zeer zinvolle vraag. Gemeenten stellen die ook. Vele hebben bijvoorbeeld niet voldoende werk voor een voltijds selectieadviseur en zoeken een oplossing op de markt, bij WIVO of Jobpunt Vlaanderen.'

Catherine Ruys: 'Het gemeentedecreet opent op dit vlak veel mogelijkheden maar ik vrees dat het probleem daar enkel mee

verschuift. Vinden die verzelfstandigde agentschappen noodzakelijkerwijs zoveel makkelijker de goede mensen?'

Een derde mogelijkheid is dat gemeenten samenwerken.

Mireille Deziron: 'Zeker voor kleine gemeenten kan dat een goede oplossing zijn. Vooral tussen OCMW's en gemeentediensten kunnen een aantal functies samen worden uitgeoefend.'

Catherine Ruys: 'In het Meetjesland bijvoorbeeld hebben 13 gemeenten zich gegroepeerd rond beleidsthema's zoals toerisme of personeel. Daar zit echt kracht achter, eigenlijk maken ze een merk. Maar dat vraagt een investering van mensen en tijd, dat krijg je niet op enkele maanden voor elkaar.'

Mireille Deziron: 'De aansturing van een personeelslid dat zijn tijd verdeelt over verschillende gemeenten is echter niet vanzelfsprekend. Goede afspraken zijn daarbij uitermate belangrijk.'

Catherine Ruys: 'De samenwerking gebeurt vaak voor nieuwe opdrachten en uitdagingen. Eigenlijk komen dan twee problemen bij elkaar: een nieuwe functie en een nieuw samenwerkingsverband. Het zou interessant zijn de oefening te maken op een terrein dat de gemeenten al onder de knie hebben.'

Wat vinden jullie van de personeelsadvertenties van de lokale besturen?

Catherine Ruys: 'Grote besturen werken met communicatiebureaus, hun advertenties doorstaan de vergelijking met die uit de privésector. Maar eigenlijk hoeft dat allemaal niet zo duur te zijn. De meeste besturen zijn echt wel in staat om zelf een wervende tekst te schrijven.'

Mireille Deziron: 'Toch bevatten nog veel advertenties verwijzingen naar allerlei referenties die niemand begrijpt. Ook vormelijk loopt er van alles mis. Gebruik kleuren, zet er mensen bij, gebruik een functietitel die aanspreekt. Iets waar ik ook al veel discussies over had, is de aparte rubriek overheid in Job@ en Vacature. Ik dring erop aan om de overheidsfuncties tussen de andere advertenties te plaatsen. Zo bereik je ook mensen die nog niet nadachten over werken bij de overheid.'

De uitdagingen op personeelsvlak zijn groot. Zijn jullie optimistisch dat de lokale besturen ze de baas kunnen?

Mireille Deziron: 'Ik ben optimistisch, ja. De stofjas en het potlood achter het oor zijn weg. Lokale besturen stellen zichzelf kritisch in vraag en werken aan professionalisering. Mensen zijn fier op het werken voor een gemeente of OCMW.'

Catherine Ruys: 'Vroeger kwamen lokale besturen maar in actie als er externe druk was. Nu veranderen ze op eigen kracht. Ze werken veel beter dan vroeger aan veel complexere problemen. Ze hebben hun plaats en zullen die blijvend verdienen.'

STEFAN DEWICKERE

Catherine Ruys:

'We moeten de link tussen het onderwijs en werken bij de overheid versterken. Jongeren weten niet wat een lokaal bestuur doet.'

De Vlaamse begroting 2008 door een lokale bril (1)

De sector toerisme hoort voortaan bij het beleidsterrein 'Internationaal Vlaanderen'. Hier zijn er kredieten voor het kunststedenactieplan en voor investeringen in kusttoerisme.

De Vlaamse regering wil in 2008 voor 612 miljoen euro schulden overnemen van de gemeenten. Voorts zijn er plannen om de compensatie voor de afgeschafte Eliaheffing tijdelijk op te trekken. Hiervan vinden we nog niets terug in de Vlaamse begroting 2008 zoals ze eind december door het parlement werd goedgekeurd. Dat blijkt uit onze jaarlijkse analyse. Het resultaat van de lectuur van duizenden pagina's Vlaamse financiële en andere voornemens vindt u in dit en het volgende nummer van *Lokaal*. **JAN LEROY**

Het Gemeentefonds blijft veruit de belangrijkste financiële stroom tussen de Vlaamse overheid en de gemeenten en OCMW's. Het gaat om een bedrag van 1828,3 miljoen euro of 3,5% meer dan in 2007. Voor het vierde jaar op rij wordt de bij decreet vastgelegde groei ook gerealiseerd. Ondanks deze stijging waren er in 2007 nog om en bij de veertig gemeenten die hun aandeel sinds 2002 niet hebben zien toenemen. Dat aantal zou in 2008 zakken tot minder dan dertig.

Het Gemeentefonds krijgt er in 2008 een compartiment bij. Er komt immers een compensatie voor de vanaf dit jaar afgeschafte Eliaheffing. Ze bedraagt 83 miljoen en wordt verdeeld op basis van dezelfde criteria als de Eliaheffing in 2006. Door het financiële pact zou dit bedrag in 2008 nog 25 miljoen euro hoger liggen, en in 2009 en 2010 41,5 miljoen euro meer bedragen. Die 25 miljoen staan momenteel nog elders in de Vlaamse begroting. Ook het decreet op het Gemeentefonds zal op-

nieuw moeten worden aangepast. Wat wel al vaststaat, is dat de 83 miljoen euro jaarlijks zou worden geïndexeerd. De manier waarop is dan weer nog een vraagteken. Van het Gemeentefonds gaat in principe 8% naar het OCMW, tenzij besturen anders beslissen. In de praktijk zal het OCMW-aandeel over alle Vlaamse gemeenten heen in 2008 5,5% bedragen of iets meer dan 100 miljoen euro.

In zijn beleidsbrief voor dit jaar heeft minister Keulen aangekondigd dat hij de komende maanden een evaluatie van het Gemeentefonds plant. Vooral bepaalde verdeelcriteria zouden daarbij worden herbekeken. Wat dit concreet betekent, is nu nog niet duidelijk.

Het kleine broertje van het Gemeentefonds is sinds enkele jaren het Stedenfonds, dat in 2008 119,2 miljoen euro (+3,5%) uittrekt voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de dertien grote en centrumsteden. Voor stadsver-

nieuwingsprojecten wordt in 2008 10,7 miljoen euro uitgetrokken, of bijna 52% meer dan vorig jaar. Ook kleinere steden komen in aanmerking voor ondersteuning met dit geld.

Een opvallende nieuwigheid in het budget van bestuurszaken zijn de kredieten voor de externe audit. Die moet over enkele jaren onder meer de jaarrekeningen van gemeenten en OCMW's controleren alvorens die naar de gemeente- of OCMW-raad gaan. Concrete stappen zijn hierin tot nu toe niet gezet (zie ook *Lokaal* 20/2007). In de Vlaamse begroting 2008 vinden we nu wel een eerste aanzet: er wordt 190.000 euro uitgetrokken voor de loonkosten en 140.000 euro voor de werkingskosten van de externe audit. Ver zal men met die bedragen natuurlijk niet lopen, maar het is een eerste stap. We gaan ervan uit dat de VVSG bij de organisatie van die audit zal worden betrokken, want de gemeenten zullen er ook een deel van de kosten van moeten dragen.

Inburgering

Onder bestuurszaken hoort sinds de volledige herstructurering van de Vlaamse begroting ook inburgering thuis. Hiervoor wordt een diversiteit aan kredieten uitgetrokken. De subsidies voor tijdelijke projecten ter versterking van de inburgering bedragen net als vorig jaar 5 miljoen euro. Daarnaast is er 13,6 miljoen euro (+6,6%) voor de ondersteuning van de integratie van minderheden. Hiermee worden onder meer ook de twee lokale integratiecentra en de 29 gemeentelijke integratiediensten gesubsidieerd. Het is de bedoeling dat er in 2008 tien dergelijke diensten bijkomen. Daarnaast is er ook nog eens 30,9 miljoen euro (+3,9%) voor subsidies voor onthaalbureaus en dergelijke.

Enkele andere kredieten voor bestuurszaken hebben we samengevat in een overzichtje.

Belastingen

Gemeenten mogen verder niet vergeten dat een deel van hun belastingontvangsten, de opcentiemen op de onroerende voorheffing en in een aantal gevallen ook de opcentiemen op de leegstandsheffingen, via de Vlaamse overheid loopt. In tegenstelling tot de federale overheid, die 1% administratiekosten aanrekenen voor de inning van de aanvullende personenbelasting, doet de Vlaamse overheid dit gratis. Al levert dit het gewest natuurlijk wel een financieel voordeel op, doordat

de ontvangsten van de opcentiemen op de onroerende voorheffing sneller binnenkomen dan de uitgaande kasstroom door de betaling van de voorschotten en de afrekening aan de gemeenten. Voor de belastinginning trekt Vlaanderen in 2008 8,4 miljoen euro uit, maar dat geld dient voor meer dan alleen maar de in-

Minister Keulen plant de komende maanden een evaluatie van het Gemeentefonds. Vooral bepaalde verdeelcriteria zouden worden herbekeken. Wat dit concreet betekent, is nog niet duidelijk.

ning van de onroerende voorheffing. Voorts is er nog eens 655.000 euro voor e-governmentprojecten in verband met Vlaamse en lokale fiscaliteit. Misschien kan in 2008 een deel van deze middelen dienen om de elektronische ontsluiting van gemeentelijke belastingreglementen (een element van het geplande financiële pact) mee mogelijk te maken.

Een geruststelling voor de gemeenten is verder dat Vlaanderen ook in 2008 rekt op opbrengsten uit de verkeersbelasting. Aan deze belasting zijn gemeentelijke opdecimen verbonden, die in 2007 circa 80 miljoen euro opbrachten voor de gemeenten. Als de verkeersbelasting ooit verdwijnt (bij de invoering van een of andere kilometerheffing), dan kan dat de gemeenten dus een pak geld kosten.

Duurzaamheid

Het bedrag dat Vlaanderen uittrekt voor subsidies aan lokale besturen voor duurzame ontwikkeling wordt gehalveerd tot 75.000 euro. We vinden hiervoor niet echt een reden in de begrotingsdocumenten. Lokale besturen kunnen ook rekenen op kredieten voor ontwikkelingssamenwer-

king. Het gaat om 2,3 miljoen euro. Vorig jaar stond hiervoor niets ingeschreven, maar dat kwam doordat er geen nieuwe convenants werden afgesloten in de periode van de gemeenteraadsverkiezingen. Ook de federale overheid ondersteunt trouwens gemeenten voor hun noord-zuidwerking. Zij subsidieert echter uitsluitend acties die gebaseerd zijn op een overeenkomst tussen een Vlaamse gemeente en een bestuur in het Zuiden. Dat de Vlaamse en de federale overheid op hetzelfde terrein actief zijn, heeft te maken met de nog steeds niet afgesloten discussie over de vraag of dit nu een federale of een gewestmaterie is.

De sector toerisme hoort voortaan ook bij het beleidsterrein 'Internationaal

Overige belangrijke kredieten binnenlandse aangelegenheden en stedenbeleid

	2007*	2008
Uitgaven voor communicatie en sensibilisatie	85.000	86.000
Werking raad verkiezingsbetwistingen en tuchtzaken	132.000	94.000
Studiekosten regionale en lokale besturen	168.000	168.000
Subsidies projecten verbetering binnenlands bestuur	74.000	74.000
Subsidies vorming lokale mandatarissen en topambtenaren	384.000	384.000
Subsidies vorming lokale ambtenaren	372.000	372.000
Subsidies bouw intercommunale crematoria	1.088.000	1.107.000
Subsidies niet-beschermde kerkgebouwen	3.818.000	3.887.000
Subsidies gebouwen vrijzinnigen	424.000	431.000
Subsidies originele en innoverende projecten stedenbeleid	175.000	175.000
Subsidies aanleg woonwagenterreinen	4.270.000	4.337.000

* Oorspronkelijke begroting

Vlaanderen'. Hier zijn er kredieten voor het kunststedenactieplan (807.000 euro, +34,5%) en voor investeringen in kusttoerisme (2,1 miljoen euro, +1,8%). Via Toerisme Vlaanderen zijn er daarnaast nog voor 403.000 euro 'inkomensoverdrachten naar regionale en lokale overheden' gepland, maar wat die precies inhouden kunnen we nergens in de Vlaamse begrotingsdocumenten aflezen. Uit gegevens die Toerisme Vlaanderen ons meedeelde blijkt dat gemeenten nog op andere kanalen een beroep kunnen doen, zoals 900.000 euro voor bewegwijzering van fiets- en wandelpaden, 1,5 miljoen euro voor toeristische infokantoren, 4,1 miljoen euro voor brandveiligheids- en moderniseringswerken in jeugdverblijfscentra of middelen voor kampeertreinen. Al deze bedragen zijn eerder indicatief.

Dat Fonds trekt ook 800.000 euro voor projecten ondernemingsvriendelijke gemeente uit. Voor centrummanagement (in 2007 nog goed voor 500.000 euro) is er dan weer geen geld meer.

Tot slot zijn er ook twee kredieten voor de Erkende Regionale Samenwerkingsverbanden (ERSV's): 950.000 euro (+5,6%) voor de werking en nog eens 4,4 miljoen euro (+1,6%) voor de werking en de loonkosten.

De VDAB trekt dit jaar 16,2 miljoen euro uit voor de werkwinkels, een daling met 32,3% in vergelijking met 2007. Daarnaast is er in de Vlaamse begroting 27,9 miljoen euro (+20,9%) beschikbaar voor de ondersteuning van de lokale diensteneconomie. In de sector werkgelegenheid zijn er verder nog middelen voor arbeidsherverdeling en arbeidsduurvermindering

ken van het basisonderwijs en de plannen voor een totaal nieuw financieringssysteem voor scholenbouw.

Ook gemeenten zijn belangrijke onderwijsverschaffers, met de nadruk op enerzijds het basisonderwijs en anderzijds het deeltijdse kunstonderwijs.

Het nieuwe financieringssysteem voor de scholenbouw kiest voor een PPS-formule. De komende maanden stelt de Vlaamse overheid een zogenaamd DBFM-vehikel aan. Dat zal de toekomstige schoolgebouwen optrekken, de bouw financieren en de gebouwen onderhouden. In ruil zullen de scholen een beschikbaarheidsvergoeding moeten betalen. Op die manier wil Vlaanderen de opgelopen achterstand inhalen. De ideeën voor deze formule zijn intussen vier jaar oud, maar toch is de zaak nog niet volledig rond. Daarom blijft de Vlaamse overheid voorlopig nog klassieke investeringssubsidies voor schoolgebouwen toekennen. Jammer genoeg kunnen we uit de Vlaamse begrotingsdocumenten niet afleiden hoeveel van die subsidies AGION in 2008 wil besteden aan het zogenaamde 'officiële leerplichtonderwijs'. Er is wel een vastleggingsmachtiging van 33,1 miljoen euro (+54%).

Ook de andere onderwijskredieten zijn steeds voor de gemeentelijke en provinciale scholen samen. Voor salarissen betaalt de Vlaamse overheid in 2008 ruim 801 miljoen euro (+0,8%) voor de basisen secundaire scholen, bijna 150 miljoen euro (+3,1%) voor het deeltijdse kunstonderwijs en 63,3 miljoen euro (+5,7%) voor basiseducatie en volwassenenonderwijs. De werkingmiddelen bedragen 109,4 miljoen euro (+2,1%) voor het basis- en secundair onderwijs en 2,7 miljoen euro (+2,7%) voor het deeltijdse kunstonderwijs.

Verder wil Vlaanderen subsidies geven voor lokaal onderwijsbeleid (2 miljoen euro) en voor experimenten in verband met leerlingenvervoer (2,4 miljoen euro).

STEFAN DEWICKERE

De VDAB trekt dit jaar 16,2 miljoen euro uit voor de werkwinkels, een daling met 32,3% in vergelijking met 2007.

Economie en werk

Op de begroting verschijnt een nieuw krediet van 11,7 miljoen euro. Met dit bedrag wil men bedrijventerreinen aanleggen waarvan de omvang te groot is om de financiering via subsidies te regelen. In 2008 wil men het geld onder meer besteden aan het bedrijventerrein Meise-Westrode. Daarnaast zijn er via het Fonds voor Flankerend Economisch Beleid ook nog subsidies voor de aanleg van bedrijventerreinen. Het gaat dit jaar om 16 miljoen euro, wat 28% meer is dan vorig jaar.

in de openbare sector (12,2 miljoen euro) en voor de financiering van de gesco-premies voor gemeenten, OCMW's en provincies (221,3 miljoen euro). Dat laatste bedrag is al jaren geblokkeerd en wordt dus door de inflatie steeds verder geërodeerd.

Onderwijs

De onderwijswereld is in volle evolutie. Er is de geplande gelijkschakeling van de subsidies voor werkingskosten over de verschillende netten, het kostenvrij ma-

Jan Leroy is VVSG-stafmedewerker Financiën

De bespreking van de overige Vlaamse kredieten met lokale relevantie vindt u in het volgende nummer van Lokaal.

STEFAN DEWICKERE

De systemen voor interactieve toepassingen op tv moeten nog veel gebruiksvriendelijker worden.

iDTV en e-government: windstilte?

Hoewel het aantal gebruikers van digitale tv blijft stijgen, lijken iDTV en e-government elkaar voorlopig nog niet echt te vinden. Nochtans werd het nieuwe medium nog niet zo lang geleden warm onthaald bij verschillende overheden. Het zou immers hét kanaal zijn om te communiceren met burgers die via andere kanalen moeilijk te bereiken zijn. **BRUNO KONINCKX**

In theorie lijkt iDTV (interactieve digitale televisie) een uitgelezen kans voor (lokale) overheden. Het is immers een nieuw en extra communicatie- en transactiemedium. Het is een audiovisueel medium dat voor een deel voortbouwt op de televisie. Net zoals de telefoon (of gsm) is de televisie goed vertegenwoordigd bij brede lagen van de bevolking. Bijna honderd procent van de bevolking heeft deze media in huis, in tegenstelling tot bijvoor-

beeld een computer, die maar bij een goede vijftig procent van de huisgezinnen staat en dan nog niet altijd verbonden is met het internet. Van bij de start werd iDTV dan ook beschouwd als een heel interessant medium om moeilijk bereikbare doelgroepen toch te bereiken. Met name ouderen en andere mensen aan de verkeerde kant van de digitale kloof zouden via iDTV makkelijker met de overheid in contact kunnen treden. Ook de gebruiker leek geïnteresseerd in overheidstoepassingen via iDTV. Zo bleek toch uit de iDTV-monitor die Indigov in 2005 publiceerde.

Gefragmenteerde markt

In de praktijk is er van die grote toekomst voor iDTV op e-govvlak tot nu toe nog niet zo heel veel in huis gekomen. Dit heeft verschillende oorzaken. Ten eerste is iDTV eigenlijk technisch gezien nog niet helemaal klaar. De twee belangrijkste Belgische spelers, Telenet en Belgacom, zijn om concurrentieredenen eigenlijk te snel op de markt gekomen. In de zomer en herfst van 2005 waren de platformen en decoders technisch nog niet echt rijp, toch niet voor een massamedium als televisie. Zelfs nu moet

STEFAN DEWICKERE

De tv-kijker is meestal een typische couch potato: iemand die in een luie stoel zo passief mogelijk geniet van wat de tv hem voorschotelt.

aan de pure digitale en interactieve diensten eigenlijk nog de laatste hand gelegd worden. Zowel bij Telenet als bij Belgacom ontstaan er nog geregeld technische storingen of vertragingen. Een tweede probleem voor de doorbraak van e-governmentdiensten op iDTV is dat de markt in ons land te fragmentarisch is. In Vlaanderen kan marktleider Telenet voorlopig alleen al theoretisch niet meer dan twee derde van de markt bereiken, omdat het maar zoveel van de Vlaamse kabelmarkt in handen heeft. Begin 2008 had Telenet ongeveer 400.000 abonnees voor digitale televisie in Vlaanderen en een deel van Brussel. Belgacom had er op dat moment ongeveer 250.000. Daarnaast zijn er nog twee iets kleinere spelers. InDi, het samenwerkingsverband van Integan en Interkabel, heeft een derde van de Vlaamse kabel in handen en telt ongeveer 60.000 abonnees van digitale televisie. Hoogstwaarschijnlijk gaat Telenet wel alle abonnees van InDi in de loop van dit jaar overnemen, zodat de slagkracht van Telenet flink vergroot. Daarnaast is er nog TV Vlaanderen, dat digitale tv via de satelliet aanbiedt en medio 2007 een 50.000 klanten telde. Ten slotte is er nog de DVB-T-technologie, die digitale te-

levisie aanbiedt via zendmasten, te vergelijken met de klassieke tv die men met een antenne moet ontvangen. Voorlopig zenden alleen de openbare omroepen uit via DVB-T.

Niet alleen zijn er dus verschillende spelers op de markt die ieder maar een deel van de bevolking bereiken. Alleen Telenet en Belgacom kunnen momenteel interactieve diensten aanbieden die nodig zijn voor e-government. En zij hebben elk voor een ander technisch platform gekozen, zodat toepassingen niet zonder meer bij de twee aanbieders gebruikt kunnen worden. Dit vergt dus een extra investering voor wie op beide platformen aanwezig wil zijn.

Met name ouderen en andere mensen
aan de verkeerde kant van de digitale kloof
zouden via iDTV makkelijker
met de overheid in contact kunnen treden,
maar zullen ze dat ook doen?

Beperkte interactiviteit

Een volgend probleem is dat er nog altijd een misvatting bestaat die interactieve televisie gelijkstelt met digitale televisie. Bij digitale tv wordt louter het signaal digitaal doorgestuurd, waardoor de beeldkwaliteit verbetert. Dit houdt nog geen interactie in. Daar is pas sprake van als mensen echt zelf selectief informatie of diensten opvragen, reageren of berichten terugsturen. Wat dat betreft is er momenteel nog niet bepaald een rijk aanbod bij de iDTV-aanbieders, behalve dan films en televisie op aanvraag. Ook technisch en inhoudelijk gezien is het interactieve luik bij zowel Telenet als Belgacom nog vrij beperkt. Hoewel men in principe niet mag vergelijken met het internet, valt op dat er bij iDTV in vergelijking met het web sprake is van een niet echt aantrekkelijke interface, trage reactietijden, een gebrekkige interactie en moeilijke navigatie.

Als het platform er nog niet echt klaar voor is, rijst de vraag of de burger wel e-governmentdiensten via iDTV wil. Volgens de eerder vermelde iDTV-monitor van Indigov wel, maar dit onderzoek dateert van 2005, vóór de lancering van iDTV op grote schaal. Een tv-kijker is echter een typische couch potato, iemand die in zijn luie stoel zit en liefst zo passief mogelijk geniet van wat de tv hem voorschotelt. Die tv-kijker wil wel meer (thema)kanalen, op aanvraag naar films of series kijken, of uitgesteld naar uitzendingen kijken. Maar uit nogal wat onderzoeken blijkt dat hij bijvoorbeeld te lui is om een hele tv-avond à la carte samen te stellen. Uit een rondvraag door Plus Magazine in mei 2007 bij vijftigplussers bleek bovendien dat een meerderheid van deze doelgroep niet echt vindt dat ze iDTV nodig heeft. We kunnen ons dus afvragen of deze mensen – zowel de couch potato als de vijftigplusser – wel met de (lokale) overheid zullen communiceren en interageren via iDTV.

Hiermee komen we meteen bij de vraag of iDTV de digitale kloof wel mee zal helpen dichten. Er moet waarschijnlijk nog onder-

zoek naar gebeuren, maar het lijkt niet evident dat mensen die nu geen computer of internet hebben of gebruiken, dan wel iDTV zullen gebruiken. Ook digitale televisie brengt immers een serieuze investering voor de gebruiker mee, plus vaste abonnementskosten. Misschien nog wel hogere drempels zijn van technische en cognitieve aard: zoals de platformen er nu uitzien en werken, is het voor een niet onderlegde gebruiker niet evident om interactieve toepassingen op tv te gebruiken. Om moeilijke doelgroepen te bereiken zal er dus waarschijnlijk flink moeten worden geïnvesteerd in gebruiksvriendelijke systemen en begeleiding van die doelgroepen.

Proefprojecten

Ondanks al die technische en financiële drempels zijn er toch al enkele e-government-proefprojecten op iDTV. Met name in Kortrijk en Mechelen heeft men een toepassing draaien op het iDTV-platform van Telenet. In het geval van Mechelen is de toepassing in grote lijnen een website die naar een iDTV-omgeving is omgezet, terwijl Kortrijk iets verder gaat en meer video toevoegt. Ook 1700 (de vroegere Vlaamse Infolijn) is aanwezig op iDTV, maar met vooral een informatieaanbod en haast geen interactie. Bij de VDAB-toepassing kan men behalve informatie opvragen wel ook het aanbod van vacatures doorzoeken.

Volgens de laatste berichten zou men in Kortrijk het proefproject willen voortzetten, maar voor de rest blijft het vrij stil wat plannen van (lokale) overheden betreft.

De markt in ons land is te fragmentarisch voor de doorbraak van e-governmentdiensten op iDTV.

Hoewel iDTV zeker een platform met potentieel is, blijft natuurlijk de vraag in welke mate een (lokale) overheid er een prioriteit van moet maken. Gezien de geringe interesse van burgers in echt interactieve diensten via iDTV, en de vrij hoge technische, praktische en financiële drempels lijkt het niet zo evident om er op korte termijn veel in te investeren. Toch is het interessant om iDTV nu al op te nemen in een multikanalstrategie voor de toekomst. Bij de keuze van hoe men de informatie aanmaakt en verzamelt in bijvoorbeeld een contentmanagementsysteem (CMS), kan men er dan al rekening mee houden. Hoewel op dit moment ook technisch nog niet duidelijk is hoe zo'n systeem informatie die één keer is ingevoerd, behalve naar het internet of mobiele toepassingen, ook naar de verschillende iDTV-platformen zou moeten kunnen sturen.

Bruno Koninckx is als onderzoeker bij Memori van de KH Mechelen trendwatcher voor het V-ICT-OR Kenniscentrum e-government (www.v-ict-or.be)

Beperkt in opstellingsruimte? Mampaey heeft er wel de gepaste compacte en zuinige condensatieketel en boiler voor.

1. Remeha QUINTA.
Vermogen van
afgebeelde
opstelling: 336 kW

2. Aquinox OLB.
Debiet van
afgebeeld model:
1.230/10 min à 40°C

3. Remeha Gas 210 ECO. Vermogen
van afgebeelde opstelling: 400 kW

www.mampaey.be

MAMPAEY
klimaatbeheersing in eco-perspectief

J.L. Mampaey bvba
Uitbreidingstraat 54
2600 Antwerpen
Tel 03 230 71 06 - Fax 03 230 11 53
info@mampaey.be

De meeste klachten behelzen aanbestedingen van werken en aanstellingen van personeelsleden, maar soms hebben ze te maken met de samenstelling van adviesraden, de begroting of procedurefouten zoals dossiers die niet op tijd ter inzage lagen voor de raadsleden.

Aan de klaagmuur

Klachten over raadsbeslissingen moeten binnen strikte termijnen gebeuren. Vooral bij nieuwe regelgeving zijn er vaak klachten, zoals bij de invoering van het nieuwe gemeentedecreet. **MARLIES VAN BOUWEL**

Het gros van de klachten die bij de provinciegouverneurs of bij de minister – maar in de praktijk het Agentschap voor Binnenlands Bestuur – binnenkomen, gaat over beslissingen van de gemeenteraad, het college, de OCMW-raad of de provincieraad.

‘Soms ontvangen we ook klachten over stoepen die niet goed aangelegd zijn, stenen die loszitten, gele lijnen die het parkeren verbieden. Eigenlijk kunnen mensen een klacht indienen over alle bevoegdheden van lokale besturen, behalve over heel specifieke bevoegdheden zoals milieu of openbare werken. Die klachten sturen wij door naar de bevoegde minister of de juiste dienst. Maar eigenlijk horen de meeste van deze klachten thuis in de gemeente zelf. Sinds de invoering van het gemeentedecreet werken de gemeenten zelf aan een

goed uitgewerkt klachtenmanagement,’ vertelt Rudy Janssens, hoofd van de afdeling Lokale Besturen en Provincies, Regelgeving en Werking van het Agentschap voor Binnenlands Bestuur.

Het aantal klachten gaat in stijgende lijn want de klagers worden almaar mondiger. Klagers zijn zowel burgers, bedrijven als oppositieraadsleden. ‘Eigenlijk iedereen die met de gemeente of provincie te maken heeft,’ zegt Rudy Janssens, ‘maar de klagers moeten zich wel aan regels en termijnen houden.’

Strikte termijnen

Na de gemeenteraadszitting stuurt de gemeente binnen twintig dagen een lijst met de besliste punten naar de provinciegouverneur. Deze termijn is niet sanctioneerbaar maar wel belangrijk want zodra die

lijst bij de gouverneur ligt, is er een toezichtstermijn van dertig dagen. Klachten moeten binnen deze termijn geformuleerd worden. Latere klachten worden niet behandeld want dan is de beslissing al definitief geworden en kan een klager enkel nog bij de Raad van State terecht.

Als in deze dertig dagen de klacht aangetekend naar de gouverneur of naar het Agentschap Binnenlands Bestuur gestuurd wordt, wordt die termijn opgeschort. De gouverneur of het Agentschap vraagt per brief aan de gemeente het besluit en het dossier op. Vanaf het moment dat het dossier de gouverneur of het Agentschap bereikt, is er weer een termijn van dertig dagen om op te treden. Als de gemeente het dossier niet opstuurt, blijft de beslissing uitvoerbaar maar heeft de gemeente geen rechtszekerheid over de uitvoerbaarheid van het besluit.

Binnen de termijn van dertig dagen moet de gouverneur een beslissing nemen. Als hij vindt dat er niets aan de hand is, is de zaak afgehandeld. Als er iets niet klopt, schorst hij het besluit en stuurt hij dit

schorsingsbesluit naar de gemeente en het Agentschap voor Binnenlands Bestuur. Als de gemeente beslist het besluit in te trekken, bestaat het niet meer. Wil ze dat niet, dan heeft de gemeente honderd dagen tijd om te antwoorden op de argumenten van de gouverneur. Dat antwoord komt ook bij de minister terecht die dan vijftig dagen tijd heeft om een definitieve beslissing te nemen. Hij kan het eens zijn met de argumenten van de gemeente, dan vernietigt hij hun beslissing niet, of hij kan het eens zijn met de gouverneur en dan vernietigt hij de gemeenteraadsbeslissing wel. Dan kan de klager nergens anders meer terecht dan bij de Raad van State.

Een klager kan niet alleen bij de gouverneur een klacht indienen maar ook bij de minister. Als hij ze alleen bij de gouverneur indient, weet de minister niets van de klacht en hoort hij het antwoord niet. Als de klager zich dan pas tot de minister wendt, is hij te laat. Als de gouverneur een beslissing schorst, hoort de minister het wel want hij krijgt dat schorsingsbesluit doorgestuurd.

Klachten die enkel bij de minister terechtkomen, worden automatisch naar de provinciale afdelingen gestuurd, zij staan dichterbij de gemeenten en onderhouden er nauwere contacten mee. De gouverneur voert het onderzoek en kan de beslissing schorsen.

Aanbestedingen en aanstellingen

De klachten behelzen vooral aanbestedingen van werken, maar ook de aanstellingen van personeelsleden. 'Maar eigenlijk kunnen er klachten geuit worden over alles waarover een gemeenteraad kan beslissen. Dus ook over de samenstelling

van adviesraden of over de begroting. Of ook over procedures zoals dossiers die niet op tijd ter inzage lagen voor de gemeenteraadsleden. Of als agendapunten van de oppositie niet worden toegevoegd,' zegt Rudy Janssens.

Omdat we allemaal mondiger zijn geworden, durven we eerder klagen. Maar Rudy Janssens merkt ook altijd een toename op wanneer nieuwe regelgeving in werking treedt. 'Zoals vorig jaar bij het in werking treden van het nieuwe gemeentedecreet. Dat is logisch. Gemeenten zijn nog op zoek hoe ze het decreet moeten uitvoeren en toepassen en maken daardoor vlugger fouten. Dan zien we vooral meer schorsingen, niet per se meer vernietigingen

want de gemeente ziet dan ook wel gauw in dat de gouverneur gelijk heeft.' Ook bij de invoering van het OCMW-decreet verwacht Rudy Janssens een toename. 'Maar pas op, het Agentschap is niet bevoegd voor welzijnszaken, het oordeelt dus niet over wie al dan niet een leefloon krijgt. Maar wel over procedurefouten kan bij ons geklaagd worden.'

In principe wordt de naam van de klager niet doorgegeven. Maar bij een beslissing kan iedereen het dossier inkijken. 'Ook anonieme klachten worden onderzocht. Klachten met een strafrechtelijk reukje, over vermoed gesjoemel of schriftvervalsing, geven wij door aan het parket. Dit

gebeurt wel vaker bij het begin van een legislatuur, door mensen die niet in de coalitie zijn beland,' vertelt Rudy Janssens die in principe niet zelf op onderzoek uitgaat.

'Dit is een klachtentoezicht. Het bestuurlijk toezicht vertrekt meer en meer vanuit klachten. Vroeger moesten beslissingen altijd door de toezichthoudende overheid goedgekeurd worden, nu geniet de gemeente veel meer autonomie. De gemeenten beschikken ook over voldoende kennis om goed te besturen. Het klachtentoezicht gaat ervan uit dat wanneer niemand klaagt, het bestuur wel goed zal zijn. Toch kunnen gouverneurs wel zelf onderzoeken. Als ze de lijst van be-

De gemeenten beschikken over voldoende kennis om goed te besturen. Het klachtentoezicht gaat ervan uit dat wanneer niemand klaagt, het bestuur wel goed zal zijn.

slissingen krijgen, kunnen ze bepaalde beslissingen opvolgen en het dossier opvragen.'

'Het eerstelijnstoezicht zit dus bij de gouverneur en niet bij de minister. Enkel in de faciliteitengemeenten komt de minister wel eens tussen als het om het respecteren van de taalwetgeving gaat. Daar woont een vertegenwoordiger van de gouverneur elke gemeenteraad bij en maakt er verslag van op, ook voor het Agentschap Binnenlands Bestuur.'

Marlies van Bouwel is hoofdredacteur van Lokaal

ADVERTENTIE

DAG² VAN DE OPENBARE RUIMTE 2008

- 5500m² vakbeurs •
- boeiende lezingen •

Kom langs en ontvang het praktijkboek 'Publieke Ruimte 2008'

12-13 maart Nekkerhal Mechelen

Bezoek de vele leveranciers op het gebied van groen, bestrating, spelen, advies, straatmeubilair, licht, water, verkeerstoeppingen en mobiliteitsoplossingen.

Vraag nu uw gratis toegangskaart(en) aan via: www.dagvandeopenbareruimte.be

MANDATENLIJST EN VERMOGENSAANGIFTE: BASISPRINCIPES

2007 was voor de lokale besturen het eerste jaar van een nieuwe bestuursperiode. Dat bracht en brengt veel verplichtingen met zich mee, zoals het indienen van een mandatenlijst en mogelijk ook een vermogensaangifte. Omdat er vorig jaar veel nieuwe gezichten zijn bijgekomen in de lokale besturen, lichten we de belangrijkste principes toe.

Waarom? Sinds 1 januari 2005 moeten veel openbare mandatarissen en hoge ambtenaren een mandatenlijst en een vermogensaangifte indienen bij het Rekenhof. Het doel is transparantie: het publiek moet kunnen nagaan welke plaats de openbare gezagsdragers innemen in de maatschappij. Bovendien wordt op deze manier gepoogd om belangenvermenging en onrechtmatige verrijking door de betrokkenen te voorkomen.

Wie? Op lokaal niveau zijn burgemeesters, schepenen, OCMW-voorzitters en leden van de raad van bestuur en/of het directiecomité van een intercommunale aangifteplichtig. Gemeenteraadsleden dus niet, tenzij ze een ander aangifteplichtig mandaat uitoefenen (zoals bestuurder intercommunale, parlementslid of ambtenaar-generaal).

Wanneer? Als u in de loop van 2007, zelfs voor één dag, een aangifteplichtig mandaat hebt uitgeoefend, moet u een lijst met alle (enkel in 2007) relevante mandaten, ambten en beroepen indienen.

Een vermogensaangifte hoeft niet jaarlijks te worden ingediend, maar wel telkens in de maand volgend op de eerste ambtsaanvaarding of op het ontslag uit/verstrijken van het mandaat of ambt. Wie een mandaat voor meer dan zes jaar of voor onbepaalde tijd heeft, moet telkens in de loop van de maand na het verstrijken van een periode van vijf jaar sinds de benoeming een nieuwe vermogensaangifte indienen (en niet bij herverkiezing).

Wat? Wanneer u op een of andere grond aangifteplichtig bent, moet u nagenoeg al uw mandaten aangeven, zowel bezoldigde als onbezoldigde, zowel publieke als private, zowel in binnen- als in buitenland, naast uw *gewone* ambten en beroepen. Dit gaat dus van parlementaire en lokale mandaten, over beroepen als advocaat, kruidenier of leraar, tot mandaten als bestuurder of lid van firma's, verenigingen, vakbonden, politieke partijen, tot zelfs het plaatselijke oudercomité van de school van uw kind. Het criterium is hierbij dat het moet gaan om mandaten die (enige) macht of invloed verlenen, maar in de praktijk slaat dit op nagenoeg alles. Merk wel op dat u de bezoldigingen die u hiervoor ontvangt niet mag opnemen in de mandatenlijst. Het volstaat aan te geven of het mandaat bezoldigd dan wel onbezoldigd is. De vermogensaangifte bevat alle onroerende en (waardevolle) roerende goederen en schuldvorderingen (of schulden) die u bezat op de dag dat u een aangifteplichtig mandaat opnam. Deze aangifte is strikt vertrouwelijk (in tegenstelling tot de mandatenlijst) en mag enkel in het kader van een strafrechtelijk onderzoek geopend worden. Om u bij te staan bij uw verplichtingen heeft de wetgever voorzien in *institutionele informatieverstreckers*, die elk jaar een lijst moeten opstellen met aangifteplichtige mandatarissen bij hun instelling of organisme. Lokaal gaat het dan om de gemeentesecretarissen of om de voorzitters van de raad van bestuur van een intercommunale. Zij bezorgen de nodige informatie tijdig aan het Rekenhof en lichten de mandatarissen waar nodig in over hun verplichtingen, eventueel door hun de vademecums van het Rekenhof te bezorgen.

Mail uw vraag naar david.vanholsbeeck@vvsbg.be

DANIEL GEEAERTS

Een brief met de lijst van activiteiten gericht aan de gemeenteraad moet voldoende zijn om aan artikel 70 van het gemeentedecreet te voldoen.

Mandatenlijst en vermogensaangifte: uitzondering en data

Zoals de meeste mandatarissen intussen wel weten, moeten ook dit jaar weer een mandatenlijst en (eventueel) een vermogensaangifte bij het Rekenhof worden ingediend. De regels hiervoor zijn vastgelegd in de bijzondere en gewone wetten van respectievelijk 2 mei 1995 en 26 juni 2004. Hieronder zetten we voor u enkele relevante data en wijzigingen op een rijtje. De basisprincipes worden hiernaast in Lokale Raad vermeld.

Als aangifteplichtig mandataris moet u in principe alle mandaten aangeven die u tijdens het voorgaande jaar hebt uitgeoefend, ook al was het maar voor één dag. Op deze regel is er dit jaar een belangrijke uitzondering: burgemeesters, schepenen en OCMW-voorzitters die in 2007 hun mandaat enkel hebben uitgeoefend in afwachting van de installatie van hun opvolger ten gevolge van de verkiezingen van 8 oktober 2006 (en dus zelf niet herverkozen zijn in een van deze mandaten), hoeven geen mandatenlijst meer in te dienen. Ze moeten dit natuurlijk wel doen als ze een ander aangifteplichtig mandaat hebben uitgeoefend, bijvoorbeeld als lid van de raad van bestuur en/of van het directiecomité van een intercommunale.

Vermogensaangiften zijn enkel verplicht bij de aanvang of de stopzetting van een aangifteplichtig mandaat of ambt en moeten gebeuren binnen een maand na de gebeurtenis die hier aanleiding toe geeft (dus in principe het hele jaar door).

De institutionele informatieverstreckers (gemeentesecretaris of voorzitter van de raad van bestuur van een intercommunale) werden door de wetgever belast met het opstellen en doorsturen van een lijst met alle personen die gedurende het voorgaande jaar in hun instelling/organisme een aangifteplichtig mandaat hebben uitgeoefend. Zij moeten de lijst ten laatste op 29 februari 2008 overmaken. De mandatenlijsten zelf moeten uiterlijk op 31 maart worden ingediend, al zijn *last minutes* wel af te raden.

david.vanholsbeeck@vvsbg.be

Deze vademecums en alle andere informatie vindt u op de website van het Rekenhof, www.ccrek.be, knop Mandatenlijsten en vermogensaangiften.

Hugo Maes is fulltime schepen in Temse. Politiek is een passie en een virus. 'Je geraakt er niet zomaar van af.' Hij heeft zijn handen de volgende jaren vol met zijn talrijke bevoegdheden en gaat er hard tegen aan.

DE GEKNIPTE POLITICUS

Hugo Maes, Bezeten van politiek

STEFAN DEWICKERE

Hugo Maes heeft 25 jaar voor de klas gestaan in Don Bosco Hoboken, met zijn schoonbroer een oude brouwerij gerenoveerd en een praatcafé opgezet. Gedurende achttien jaar was hij schepen van Jeugd en Sociale Zaken. Toen koos hij voor zijn passie, de politiek. Tijdens de volgende jaren wil hij op drie vlakken iets extra's betekenen voor Temse: 'Ten eerste wil ik werk maken van werk, vooral in de PWA-DC-onderneming en de sociale economie. Hoe meer mensen ik aan het werk krijg, hoe beter. De werkwinkel draait goed, maar moet via een actieve vitrine meer actie uitstralen en klanten lokken. Omdat er hier geen uitzendkantoren zijn, wil ik die binnenloodsen in de werkwinkel, elk een halve dag per week bijvoorbeeld. Zo zou de weg tussen vraag en aanbod kunnen verkorten. Ondertussen ben ik als plaatselijk voorzitter van de PWA-DC-onderneming ook bezig met ons Vlaams platform. We willen fungeren als gesprekspartner omdat we te dikwijls vaststellen dat de overheid afspraken eenzijdig verandert zonder overleg met het werkveld.'

'Daarnaast wil ik mijn schouders zetten onder jeugdwerkinfrastructuur. Jeugdbewegingen kunnen enkel degelijk werken met een dak boven het hoofd. Zij krijgen van ons een recht van opstal voor 49 jaar, hernieuwbaar en vastgelegd in een notariële akte. Deze juridische zekerheid is enorm belangrijk. Met de brandweer en de jeugddienst werken we aan een brandveilige lokalen en hebben oog voor de hygiëne. Een jaarlijkse controle en de uitreiking van een label moeten deze aspecten voor de buitenwereld en de ouders kenbaar maken.'

'Vroeger zat het hele pakket milieu, groen, natuur en landbouw

bij één schepen, nu is dat opgesplitst. Ik draag nu de bevoegdheid over groen en natuur. Dat wordt een hele uitdaging. Naast de bouw van een nieuwe werkplaats voor groen en milieu wordt het bebloemen van Temse een hoofddoel.'

'Toen boven de vroegere kleiputten van de deelgemeente Steendorp een slibstortspook hing, hebben de gemeente en het plaatselijke actiecomité zich daar fel tegen verzet. Nu zijn de putten gedempt met grond van het Deurganckdok. Samen met het Agentschap Natuur en Bos gaan we er een natuurgebied creëren met Gallowayrunderen, een speelterrein en een vijver. In het gelaagpark, een oude kleiput daarnaast, is al een spontane bossing ontstaan, de gemeente zorgt nu voor het beheer van dit gebied: sluikstorten opruimen, wandel- en fietspaden aanleggen, en een mountainbikeparcours. Langs de andere kant ligt het oude fort van Steendorp dat een vleermuizenreservaat is geworden. Alle drie samen worden zij een Vlaams Natuurreservaat. In het kader van het Sigmaplan zal er langsheen de Durme in 2010 gestart worden met een ontpoldering. Landbouwgronden worden onteigend of in een ruiloperatie gestoken. Er komt een binnendijk, terwijl er in de huidige dijk twee bressen worden geslagen zodat de Durme twee keer per dag over het gebied zal stromen. We kijken ook uit naar speelbossen. In Elversele en in Temse zijn er al afspraken gemaakt met twee privé-eigenaars.'

'Ik kan niet tegen oneerlijkheid en zeg de dingen recht voor de raap. Het heeft me geen windereen gelegd bij de vorige verkiezing. In de politiek blijf ik dus mezelf.' | **MVB**

Worden integratie-inspanningen beloond?

Onderzoek stoot op integratieparadox

BART LASUY

De teneur in het immigratiedebat luidt meestal dat allochtonen de sociaal-culturele afstand tot autochtonen moeten verkleinen door de Nederlandse taal te leren, te participeren aan het autochtone maatschappelijke leven en onze waarden en gewoonten over te nemen. Dan verdwijnen de angsten en negatieve houdingen automatisch, zo luidt het. Maar strookt die stelling met de realiteit? **MAARTEN VAN CRAEN, KRIS VANCLUYSEN EN JOHAN ACKAERT**

In tegenstelling tot de meeste eerdere onderzoeken in Vlaanderen over de multiculturele samenleving beperkten we ons voor dit onderzoek niet tot één onderzoeksmethode of één etnisch-culturele groep. We voerden vier focusgroeps gesprekken en organiseerden 740 face-to-face-enquêtes in de ex-mijngemeenten Genk en Houthalen-Helchteren. De res-

pondenten waren Marokkaanse allochtonen, Turkse allochtonen en autochtonen uit minder bemiddelde buurten.

Integratieparadox

Een belangrijke conclusie is dat het integratieproces van Turkse en Marokkaanse allochtonen niet volledig op dezelfde manier verloopt. Turkse allochtonen richten

zich sterker op hun 'eigen' media, hebben meer vrienden in de eigen gemeenschap, doen vaker een babbeltje met burens uit de eigen gemeenschap en gebruiken vaker hun moedertaal (het Turks). Enkele cijfers maken de verschillen duidelijk: terwijl in de Turkse gemeenschap 75% elke dag naar een 'eigen' televisiezender kijkt, is dat in de Marokkaanse gemeenschap slechts 32%. Van de Turkse allochtonen doet 49% elke dag een babbeltje met burens uit de eigen gemeenschap, van de Marokkaanse allochtonen is dat 34%. Marokkaanse allochtonen spreken vaker Nederlands, participeren meer aan het autochtone verenigingsleven, hebben een positiever beeld van autochtonen en voelen zich meer Belg dan Turkse allochtonen. In de eerste etnisch-culturele groep spreekt 61% altijd of meestal Ne-

derlands in het dagelijkse leven, in de tweede groep 37%. Terwijl 40% van de Marokkaanse allochtonen zich sterk of heel sterk Belg voelt, heeft slechts 22% van de Turkse allochtonen een sterke of heel sterke Belgische identiteit.

Volgens het klassieke integratieparadigma zouden deze verschillen zich moeten vertalen in een verschillende houding van autochtonen tegenover de twee allochtone gemeenschappen. Dus zouden autochtonen een positievere houding ontwikkeld moeten hebben voor Marokkaanse allochtonen dan voor Turkse allochtonen.

Maar niets is minder waar. Autochtonen (uit minder bemiddelde wijken) hebben een negatiever beeld van Marokkaanse dan van Turkse allochtonen. Negatieve eigenschappen zoals 'oneerlijk' en 'onverdraagzaam' worden in sterkere mate toegekend aan Marokkaanse dan aan Turkse allochtonen. Omgekeerd worden positieve eigenschappen zoals 'vriendelijk' en 'hulpvaardig' meer toegekend aan Turkse dan aan Marokkaanse allochtonen.

Deze beeldvorming weerspiegelt zich in de discriminatiegevoelens van allochtonen. Zo rapporteren meer Marokkaanse allochtonen dan Turkse allochtonen persoonlijke discriminatie-ervaringen (50% tegenover 36%). Dit heeft belangrijke maatschappelijke consequenties, want wie zich meer gediscrimineerd voelt, heeft minder vertrouwen in de (lokale) overheid.

Verder leeft in de Marokkaanse gemeenschap ook sterker het gevoel dat de hele etnisch-culturele groep ongelijk wordt behandeld. Terwijl 59% van de geënquêteerde Marokkaanse allochtonen vindt dat mensen van Marokkaanse afkomst langer moeten wachten dan Vlamingen wanneer zij iets nodig hebben van de overheid, bedraagt dit aandeel bij de Turkse allochtonen net geen 50%. Ongeveer 69% van de Marokkaanse allochtonen en 57% van de Turkse allochtonen zijn van mening dat de politie strenger is voor de eigen gemeenschap dan voor autochtone Vlamingen.

Opvallend is ook de verschillende mening over discriminatie in het uitgaansleven: in de Marokkaanse gemeenschap is 83% ervan overtuigd dat mensen met een Marokkaanse achtergrond vaker geweigerd worden aan de ingang van dancings en danscafés dan autochtonen. In de Turkse gemeenschap zegt 70% dat de eigen

etnisch-culturele groep benadeeld wordt in het uitgaansleven.

Sociaal kapitaal

Deze bevindingen roepen de vraag op waarom de inspanningen van Marokkaanse allochtonen om de Nederlandse taal te gebruiken, te participeren aan het autochtone maatschappelijke leven, zich positief op te stellen tegenover autochtonen en zich Belg te voelen niet worden beloond door de autochtone bevolking. Waarom worden Turkse allochtonen, die zich sterker op de eigen gemeenschap richten, positiever beoordeeld? Met andere woorden: hoe kunnen we de vastgestelde integratieparadox verklaren?

In het antwoord op die vraag zijn twee elementen cruciaal: enerzijds de manier

schap, participeren meer in eigen verenigingen en doen vaker een babbeltje met burens uit de eigen gemeenschap, maar dat weerhoudt hen er niet van om vaker dan Marokkaanse allochtonen een babbeltje te doen met autochtone burens en om een even grote autochtone vriendenkring uit te bouwen.

Ongeveer 89% van de Turkse allochtonen en 74% van de Marokkaanse allochtonen doet minstens één keer per week een babbeltje met burens uit de eigen gemeenschap. Met autochtone burens voert respectievelijk 81% en 67% minstens één keer per week een gesprek. Turkse allochtonen weten een stevige verankering in de eigen gemeenschap dus te combineren met een openheid naar de autochtone gemeenschap.

Marokkaanse allochtonen spreken vaker Nederlands, participeren meer aan het autochtone verenigingsleven, hebben een positiever beeld van autochtonen en voelen zich meer Belg dan Turkse allochtonen.

waarop sociaal kapitaal wordt opgebouwd in de allochtone gemeenschappen en anderzijds de manier waarop de beeldvorming van autochtonen tot stand komt. Om met het eerste te beginnen: in discussies over integratie krijgt het discours dat de verwerving van 'bridging' sociaal kapitaal (relaties en contacten met autochtonen) tegenover de verwerving van 'bonding' sociaal kapitaal (relaties en contacten in de eigen gemeenschap) plaats veel bijval. Toch vinden we in ons onderzoek geen bevestiging voor de bewering dat het ene het andere uitsluit of afremt, integendeel. Een diepgaande analyse van de vriendschapsrelaties en het burenscontact wijst uit dat Marokkaanse en Turkse allochtonen die veel van deze vormen van 'bonding' sociaal kapitaal bezitten ook veel van deze vormen van 'bridging' sociaal kapitaal bezitten.

Hoewel Turkse allochtonen meer sociaal kapitaal opbouwen in de eigen gemeenschap dan Marokkaanse allochtonen, betekent dit niet dat ze zich terugplooiën op de eigen groep. Turkse allochtonen hebben meer vrienden in de eigen gemeen-

Etnische competitie

Welke factoren zorgen er dan voor dat autochtonen een negatiever beeld hebben ontwikkeld van Marokkaanse dan van Turkse allochtonen? In de huidige stand van het onderzoek kunnen we daar geen sluitende verklaring voor geven, maar we hebben wel een aantal aanwijzingen, die meteen aanzetten zijn voor de vervolgstudie die we plannen in 2008 en voor andere onderzoekers. Op basis van de wetenschappelijke literatuur hebben we vier hypothesen geformuleerd, maar onze gegevens lieten niet toe om elke hypothese even grondig te testen.

Op aangeven van de etnische competitietheorie gingen we na of Marokkaanse allochtonen voor autochtonen uit minder bemiddelde buurten een grotere sociaal-economische bedreiging vormen dan Turkse allochtonen. De analyses leren ons dat Marokkaanse allochtonen lager geschoold zijn dan Turkse allochtonen, maar dat de globale beroepsprofielen van de twee gemeenschappen niet significant verschillen. Het feit dat de Marokkaanse gemeenschap een grotere groep onge-

schoolden telt, in combinatie met het gegeven dat banen voor ongeschoolden in het huidige economische klimaat het meest kwetsbaar zijn, zou ertoe kunnen leiden dat autochtonen uit minder bemiddelde buurten Marokkaanse allochtonen als een grotere concurrent beschouwen dan Turkse allochtonen. Maar de etnische competitietheorie heeft onvoldoende verklarende kracht om op zichzelf de vastgestelde verschillen volledig te duiden. Bovendien kan men zich de vraag stellen

hun beeldvorming over enerzijds Turkse en anderzijds Marokkaanse allochtonen.

Het feit dat de kans op contact met Turkse allochtonen groter is dan de kans op contact met Marokkaanse allochtonen (omwille van de grootte van de twee gemeenschappen) in combinatie met de vaststelling dat er een positief verband bestaat tussen contact met allochtonen en de beeldvorming over allochtonen, doet ons voorzichtig besluiten dat

omdat ze iets traditioneler zijn dan Turkse allochtonen.

De impact van dit verschil mag, zeker na 11 september, niet worden onderschat. Vooral omdat religieuze opvattingen een aantal zeer zichtbare consequenties hebben. Denken we bijvoorbeeld aan het dragen van een hoofddoek. De grotere religieuze betrokkenheid van Marokkaanse allochtonen maakt hen dan ook kwetsbaarder voor (negatieve vormen van) stereotypering dan Turkse allochtonen.

Waarom worden Turkse allochtonen, die zich sterker op de eigen gemeenschap richten, positiever beoordeeld dan Marokkaanse? Met andere woorden: hoe kunnen we de vastgestelde integratieparadox verklaren?

of het echt de competitiefactor is die de beeldvorming bepaalt. Misschien zijn het wel culturele aspecten die samenhangen met het opleidingsniveau. Mogelijk houden personen die geen scholing genoten hebben er een andere levensstijl op na dan personen die wel school liepen en leidt dat (mee) tot verschillen in de beeldvorming.

Sociaal contact

De contacthypothese, die stelt dat meer contact bijdraagt tot een positievere beoordeling, konden we niet gedetailleerd testen, omdat we niet over aparte informatie beschikken over het aantal contacten dat autochtonen onderhouden met enerzijds Marokkaanse allochtonen en anderzijds Turkse allochtonen. We gingen wel na of er een verband bestaat tussen het aantal keren dat autochtonen een babbeltje doen met (Turkse of Marokkaanse) allochtonen (ze werden als één groep beschouwd in de vraagstelling) en

de contacthypothese een zekere verklarende kracht heeft. Al kan men natuurlijk vragen opwerpen over de richting van het effect: leiden meer contacten tot een positievere beeldvorming of zet een positievere beeldvorming mensen ertoe aan om meer contacten te leggen? Wellicht werkt de beïnvloeding in de twee richtingen.

Waardeoriëntaties

Een derde hypothese, die we afgeleid hebben uit de 'belief congruence theory', luidde dat Marokkaanse allochtonen negatiever worden beoordeeld omdat hun opvattingen minder overeenstemmen met die van autochtonen dan de meningen van Turkse allochtonen. Voor de meeste waardeoriëntaties die we hebben bestudeerd (sociaal-economische opvattingen, opinies over man-vrouwrollen en ethische standpunten), gaat die bewering niet op. Dat is wel het geval voor religieuze opinies. Marokkaanse allochtonen staan op religieus vlak verder af van autochtonen

Criminaliteit en overlast

Ten vierde stelden we ons de vraag of de verschillen in de beeldvorming over Turkse en Marokkaanse allochtonen ook het gevolg kunnen zijn van een differentiële betrokkenheid bij criminaliteit en/of de uitvoerige berichtgeving in de media over delinquentie in de Marokkaanse gemeenschap. Een enquête als enige gegevensbron is wellicht onvoldoende om deze hypothese echt te kunnen toetsen. De beperkte onderzoeken die in het verleden over deze thematiek werden verricht, in combinatie met beschikbare statistieken en indicaties uit onze focusgroepen, suggereren dat een sterkere betrokkenheid van Marokkaanse allochtonen bij criminaliteit en overlast, alsook de sterke focus hierop in de media, inderdaad mee aan de basis kunnen liggen van de etnisch-culturele hiërarchie in de beeldvorming van autochtonen. Maar aangezien de relaties tussen criminaliteit/overlast, mediaberichtgeving en beeldvorming verre van wetenschappelijk zijn uitgeklaard, zijn dit geen onomstotelijke verklaringselementen, maar aanwijzingen die nog verder moeten worden onderzocht.

Verschillen binnen groepen

Tot slot wijzen we erop dat er zich niet alleen verschillen aftekenen tussen de allochtone gemeenschappen, maar ook binnen die gemeenschappen. Het is niet mogelijk om in deze bijdrage bij alle vastgestelde verschillen stil te staan, maar wat duidelijk wordt, is dat het niet meer zo relevant is om over 'de Turkse allochtonen'

Voorbij wij en zij?

De gedetailleerde resultaten van het onderzoek werden gepubliceerd in: Van Craen, M., Vancluysen, K. & Ackaert, J. (2007). *Voorbij wij en zij? De sociaal-culturele afstand tussen autochtonen en allochtonen tegen de meetlat*, Brugge, Vanden Broeue, 325 blz.

en 'de Marokkaanse allochtonen' te spreken. Een derde van de Turkse allochtonen en een klein derde van de Marokkaanse allochtonen vertonen een dissociatief identiteitspatroon: zij identificeren zich sterk met de Turkse/Marokkaanse identiteit en slechts zwak met de Belgische. Een vijfde van de Turkse allochtonen en een derde van de Marokkaanse allochtonen vertonen een integratief identiteitspatroon: zij identificeren zich sterk met de Turkse/Marokkaanse identiteit én met de Belgische.

Een ander voorbeeld van verschillen binnen de allochtone gemeenschappen: naast een aantal persoonlijke achtergrondkenmerken (vooral opleidingsniveau, geslacht en religieuze identiteit) heeft ook de etnisch-culturele samenstelling van de woonbuurt een belangrijke impact op de waardeoriëntaties van allochtone inwoners. Allochtonen die in een concentratiebuurt wonen, zijn op sociaal-economisch vlak progressiever en op religieus vlak traditioneler dan allochtonen die in een overwegend autochtone buurt wonen. Het eerste heeft onder meer te maken met het lagere opleidingsniveau van de allochtonen die in concentratiebuurten wonen, het tweede vermoedelijk met de aanwezigheid van religieuze voorzieningen en de sociale druk.

Om op dergelijke verschillen binnen de lokale gemeenschappen te kunnen inspelen is maatwerk nodig. Het is dan ook aangewezen om in het integratiebeleid een belangrijke rol toe te kennen aan de lokale overheid. Dit bestuursniveau, dat zowel bij autochtonen als allochtonen op meer vertrouwen kan rekenen dan de andere bestuursniveaus, beschikt over een instrumentarium om concrete behoeften te detecteren, een draagvlak om daar een antwoord op te formuleren en voelsprietten om nieuwe ontwikkelingen te bespeuren. Niet onbelangrijk, want het integratie- en participatieproces is volop in beweging.

Maarten Van Craen is onderzoeker en Kris Vancluysen is wetenschappelijk medewerker bij de onderzoeksgroep Overheid en Samenleving van de Universiteit Hasselt en het Steunpunt Gelijkekansenbeleid. Johan Ackaert doceert sociologie aan de Universiteit Hasselt. Hij is gespecialiseerd in de werking van het lokale bestuur en was promotor van dit onderzoek.

KUURNE - Het sociale huis van Kuurne verspreidt de laatste nieuwtjes over zijn dienstverlening nu ook via sms. Met de toepassing van dit communicatiemiddel is het een pionier in West-Vlaanderen.

Sociaal huis sms't

Voor het vliegenvlug verspreiden van sociaal nieuws stuurt Kuurne sms-berichten.

Een wijziging in de planning van de schoonmaakhulp, nieuwe kinderopvangmogelijkheden, de uiterste datum om een aanvraag in te dienen en een nieuwe cursus Website voor senioren. Al deze mededelingen verspreidt het sociale huis sinds 1 januari vliegenvlug via een sms-bericht onder zijn cliënten. Gelijktijdig schakelt het natuurlijk de loketbedienden en zijn al bestaande informatiekanalen in zoals de website, het gemeentelijke informatieblad en flyers.

De gratis sms-dienstverlening is een initiatief van OCMW-voorzitter Sofie Staelraeve: 'Uit een onderzoek dat we vorig jaar in negen wijken uitvoerden, bleek dat de dienstverlening van het sociale huis door een gebrekkige communicatiedoorstroming nog onvoldoende bekend is bij het grote publiek. Vooral jongeren en alleenstaande ouders tussen twintig en vijftig jaar zijn een moeilijk te bereiken doelgroep. Het merendeel van hen beschikt over een mobieltje.'

Iedereen kan zich voor de gratis sms-dienst inschrijven aan het loket in het sociale huis en via www.sociaalhuiskuurne.be. Voor de sms-dienstverlening heeft Kuurne een contract met Proximus gesloten dat met alle andere operatoren samenwerkt. 'We kozen voor de eenvoudigste en goedkoopste optie,' aldus Sofie Staelraeve. 'Via een computerprogramma met een login en een wachtwoord tikt een medewerker een berichtje in en verstuurt dit naar specifieke doelgroepen en zelfs naar individuen uit een gelinkte database. De enige beperking is dat de ontvanger het bericht niet kan beantwoorden.'

In het lokale sociaalbeleidsplan van Kuurne vormen communicatie en informatiedoorstroming een prioriteit. Sinds de wervingsstart op 1 december hebben honderd mensen zich al ingeschreven voor de sms-service. Het eerste bericht dat ze ontvingen was er één met nieuwjaarswensen en de bekendmaking van deze dienst. Het volgende ging over de verhoging van de inkomensgrenzen voor de brandstoftoelage. Voor de verspreiding van plots en onvoorziën algemeen nieuws zijn sms'jes uitstekend geschikt.

Inge Ruiters

i Sofie Staelraeve, OCMW-voorzitter Kuurne en Els Desmet, communicatieverantwoordelijke, T 056-73 70 11, sophie.staelraeve@sociaalhuiskuurne.be, www.sociaalhuiskuurne.be

Dankzij een grondige voorbereiding voelt het personeel zich thuis in het sociaal huis van Avelgem. Iedereen kan er met alle sociale vragen terecht.

Samen aan welzijn werken

Zuid-West-Vlaamse lokale besturen verenigd in Welzijnsconsortium

Dertien gemeenten en OCMW's in Zuid-West-Vlaanderen zijn samen met private welzijnspartners verenigd in het Welzijnsconsortium. De vzw pikt sociale thema's op die één dienst of bestuur alleen niet kan dragen.

BART VAN MOERKERKE

Het Welzijnsconsortium in de regio Zuid-West-Vlaanderen vierde enkele maanden geleden zijn vijftienjarige bestaan. In de programmanota 2008-2010 zijn de opdrachten van het consortium opgesomd: mensen van verschillende besturen en diensten samenbrengen rond sociale thema's in de streek; behoeften en ideeën bespreekbaar maken; onder-

Klein maar dapper

Het Welzijnsconsortium werd in 1992 opgericht als een logisch vervolg op een samenwerking die al op verschillende domeinen bestond. Er was de intercommunale Leiedal waar gemeentebesturen uit Zuid-West-Vlaanderen elkaar al heel lang vonden. Er was de Regionale Welzijnsraad die sociale organisaties verenigde. En er

geen eigen personeel, de partners brachten ieder wat staftijd in. In 1995 maakte Leiedal een deeltje van het budget streekontwikkeling vrij om gedurende twee jaar een halftijdse medewerker aan te werven. Intussen is het Welzijnsconsortium een vzw. Eind december 2007 werkten er 5,5 voltijds equivalenten maar door het afronden van twee projecten is het personeelsbestand van het consortium sinds 1 januari teruggevallen op 3,5 voltijds equivalenten. 'We kiezen ervoor om klein te blijven,' zegt coördinator Ann-Sophie Maes. 'Dat verplicht ons om voortdurend te zoeken naar samenwerking met alle overheden en sociale organisaties die in de streek actief zijn.'

De gemeenten en OCMW's zijn de hoofdfinanciers van het Welzijnsconsortium. Ook de provincie West-Vlaanderen levert een substantiële bijdrage. De rest van de middelen komt van Vlaamse, federale en Europese projecten waarop de vzw inschrijft.

Ann-Sophie Maes:

'We kiezen ervoor om klein te blijven.

Dat verplicht ons om voortdurend te zoeken naar samenwerking met alle overheden en sociale organisaties die in de streek actief zijn.'

steuning bieden bij het concretiseren van sociaal beleid en sociale streekprojecten; voorbereidend werk leveren door in te spelen op wat leeft in de streek én op sociale beleidsontwikkelingen. Wat houden die opdrachten precies in en hoe worden ze ingevuld? Ann-Sophie Maes, coördinator van het Welzijnsconsortium, Frans Wolfvelde, OCMW-voorzitter van Avelgem, en Bart Verhaeghe, adjunct van de directeur bij de directie Burger en Welzijn van de stad Kortrijk, brengen klaarheid.

was het Riso, intussen omgedoopt tot Samenlevingsopbouw. Enkele mensen uit die drie groepen begonnen elkaar regelmatig te ontmoeten om te werken rond drie thema's: sociale huisvesting, sociale economie en thuiszorg. Zij legden de basis voor het Welzijnsconsortium dat dertien gemeentebesturen, dertien OCMW's en een twintigtal regionaal werkende welzijnsdiensten waaronder de twee CAW's uit de streek verenigt. In de eerste jaren van zijn bestaan had het consortium

Externe stafmedewerkers

Een project waarop het Welzijnsconsortium zich toespitst, is het begeleiden van de dertien gemeenten en OCMW's bij de opmaak van hun lokale sociaalbeleidsplan. Ann-Sophie Maes: 'We gaan ter plekke, we maken een inventaris op van wie met wat bezig is in de gemeente en dan tekenen we samen een traject uit. Vaak is er een stuurgroep waarvan de burgemeester, enkele schepenen, de OCMW-voorzitter en -secretaris en enkele diensthoofden deel uitmaken.'

De Avelgemse OCMW-voorzitter Frans Wolfvelde bevestigt het belang van de in-

Het werkgebied van het Welzijnsconsortium

De dertien gemeenten en OCMW's die deel uitmaken van het Welzijnsconsortium zijn: Anzegem, Avelgem, Deerlijk, Harelbeke, Kortrijk, Kuurne, Lendeledede, Menen, Spiere-Helkijn, Waregem, Wevelgem, Wervik en Zwevegem.

breng van het Welzijnsconsortium bij het tot stand komen van het inmiddels goedgekeurde lokale sociaalbeleidsplan. 'Als OCMW van een kleine gemeente hebben wij niet voor alles specialisten in huis. Je zou de mensen van het Welzijnsconsortium kunnen beschouwen als stafmedewerkers van de kleine OCMW's. Ze brengen kennis aan, ze weten hoe het loopt in

Frans Wolfvelde:

'Je zou de mensen van het Welzijnsconsortium kunnen beschouwen als stafmedewerkers van de kleine OCMW's.'

andere gemeenten en zorgen voor frisse ideeën. Niet onbelangrijk, als specialisten weten ze ook in welke taal een sociaalbeleidsplan moet worden geschreven en hoe het gestructureerd moet zijn om aan de eisen van de Vlaamse cel lokaal sociaal beleid tegemoet te komen.'

Een van de prioriteiten in het Avelgemse lokale sociaalbeleidsplan was de ontwikkeling van een goed sociaal huis. De gemeente kocht en renoveerde een leegstaand herenhuis met een bijhorende loods. Frans Wolfvelde: 'Ann-Sophie Maes maakte me erop attent dat we niet moesten wachten tot de verbouwingswerken achter de rug waren om alle partners van het sociale huis samen te brengen. Ze is eens bij ons langsgekomen om haar visie uiteen te zetten en dat heeft ertoe geleid dat we een projectgroep samenstelden die gedurende een jaar de intrek in het ene sociale huis heeft voorbereid. Iedereen die later in het huis zou zitten, maakte deel uit van de groep: de sociale dienst en de administratie van het OCMW, de lokale werkwinkel met de VDAB en het PWA-dienstenbedrijf, het woon-zorgproject, de dorpsdienst ZOHRA. We hebben op voorhand alles uitgeklaard: van het wer-

ken met een centraal onthaalpunt, over het inrichten van de kantoren tot het gratis aanbieden van water aan alle medewerkers. Het Welzijnsconsortium heeft ons daarin gestuurd.'

Kaarsen te koop

Naast lokaal sociaal beleid heeft het Welzijnsconsortium nog meer ijzers in het vuur. Zo heeft het de oprichting van de intergemeentelijke dienst Schuldbemiddeling voorbereid. Die is inmiddels een vzw geworden en telt drie juristen en een coördinerende medewerker. Deze dienst werkt voor 21 OCMW's, ook in de Westhoek, en twee CAW's. Ook sociale economie, een van de drie thema's uit de beginnendagen van de regionale samenwerking, is nog steeds belangrijk. Het Welzijnsconsortium was een van de motoren achter het kringloopcentrum dat verspreid over

de streek al zeven winkels heeft die werk bieden aan 160 mensen. Nog tot eind april 2008 coördineert het consortium het project Werkwaardig dat voor de helft gefinancierd wordt door het Europees Sociaal Fonds. Samen met zeven organisaties uit de streek worden lokale besturen ondersteund bij het ontwikkelen van initiatie-

Bart Verhaeghe:

'Mensen en kennis samenbrengen is altijd een goede zaak.

Heel belangrijk vind ik dat de medewerkers van het consortium externe klankborden zijn.'

ven in de sociale economie. Werkwaardig heeft ook enkele regionale projecten op gang gebracht, zoals energiesnoeiers Zuid-West-Vlaanderen of een e-shop voor producten (handwerk, kaarsen, ontbijt-plankjes...) van dertien arbeidszorginitiatieven in de streek.

'Op aangeven van het straathoekwerk van de stad en het OCMW van Kortrijk en de twee CAW's werken we nu ook aan netwerkvorming rond thuisloosheid,' zegt

Ann-Sophie Maes. 'Er is een groeiende groep mensen die geen degelijke, betaalbare woning vindt en die omwille van een complexe persoonlijke problematiek tussen twee stoelen valt in het aanbod van bijvoorbeeld welzijn en gezondheidszorg. We hebben daarover een advies klaar voor de sectoren welzijn en gezondheidszorg.' Het Welzijnsconsortium is ook nagenoeg rond met zijn Woonregieboek. Dat kwam er op vraag van Resoc Zuid-West-Vlaanderen. De intercommunale Leiedal en de provinciale gebiedswerking vroegen de medewerking van het Welzijnsconsortium voor de opmaak van het boek. Het schuift prioriteiten voor de streek naar voren op het vlak van woonbeleid en motiveert die omstandig.

Klankbord

Eigenlijk pikt het Welzijnsconsortium in Zuid-West-Vlaanderen regionale sociale thema's op waarmee één dienst of een bestuur alleen niet onmiddellijk aan de slag kan. Op basis van analyse en onderzoek worden vervolgens mensen samengebracht. Soms volstaat informatie-uitwisseling, soms moet de manier van samenwerken opnieuw bekeken worden, soms moet er nieuwe dienstverlening komen. Dat is ook voor een centrumstad als Kortrijk nuttig. 'Dat Kortrijk veel groter is dan de andere lokale besturen in het consortium wil niet zeggen dat wij niets van hen kunnen leren,' zegt Bart Verhaeghe van de stad Kortrijk. 'Mensen en kennis samenbrengen is altijd een goede zaak. Het Welzijnsconsortium verricht ook gemeentegrensoverschrijdend onderzoek

dat voor ons zeer interessant is. Ik denk aan het kansarmoederapport, dat veel breder gaat dan de stad Kortrijk. Heel belangrijk vind ik dat de medewerkers van het consortium externe klankborden zijn. Wij zitten soms te dicht met de neus op het beleid of op een project. Dan is het zeer nuttig dat iemand van buitenaf suggesties doet.'

Bart Van Moerkerke is redacteur van Lokaal

Kent iedereen de veiligheidsrisico's in

Een van de taken van een gemeentelijke veiligheidscel is een inventaris en een analyse maken van de veiligheidsrisico's aanwezig op haar grondgebied. Niet echt gemakkelijk. Daarom is het Crisiscentrum in opdracht van de minister van Binnenlandse Zaken een methode aan het ontwikkelen die de lokale besturen moet toelaten dit alles op een uniforme en duidelijke wijze te doen. Haar naam? Global-Local Information Merging for Maturing Emergency Response, of korter Glimmer.

KRIS VERSAEN

Zet de lokale politie en de brandweer samen rond de tafel en je komt al zeer ver met een inventarisatie van de veiligheidsrisico's. Daarom kan een gemeentelijke veiligheidscel, die de vijf disciplines van de noodplanning samenbrengt, al een berg werk verzetten in het kader van de risico-inventarisatie.

Maar de tweede stap, een analyse van de risico's, is al moeilijker. Hier bestaat veel internationale literatuur over, maar elke ambtenaar noodplanning kan onmogelijk al deze studies doornemen om bijvoorbeeld coëfficiënten te kunnen toewijzen aan de risico's voor de berekening van eventuele veiligheidsparameters, het verwachte aantal slachtoffers, mogelijke verspreiding van gassen, gevolgen voor het milieu en dergelijke meer.

Daarnaast is het uiteraard de bedoeling een uniform systeem uit te werken dat alle ambtenaren noodplanning kunnen gebruiken.

Stap voor stap

Voor de ontwikkeling van Glimmer werden het Crisis & Emergency Management Centre (Cemac) en de Universiteit van Luik aangesteld. Ze moeten een praktische methode uitwerken, onderbouwd met een theoretisch kader, om een risicoanalyse mogelijk te maken.

Voor het Crisiscentrum was het uitgangspunt van Glimmer dat het voor én door de lokale besturen ontwikkeld moest worden, juist om optimaal te beantwoorden aan de lokale behoeften. Dit betekent concreet dat er gewerkt wordt met testgemeenten (Zelee, Kortesseem, Leuven, Brussel-stad, Watermaal-Bosvoorde, Bergen, Aubange en Welkenraedt) en met de provincies West-Vlaanderen en Waals-Brabant.

Deze gemeenten en provincies werd een aantal risico-objecten voorgelegd. De testgemeenten en -provincies moesten dan de risico-objecten selecteren die van toepassing waren op hun situatie. Ook moesten zij vermelden waar zij hun informatie

Gemeenten met risicovolle bedrijven op hun grondgebied, ziekenhuizen, scholen, waterwegen of autosnelwegen kunnen alvast de mogelijke risico's inventariseren.

zijn gemeente?

haalden betreffende deze risico's. Welke mensen contacteerden zij als informatiebron?

Een vaststelling in deze eerste fase was dat de gemeenten vooral gebruik maakten van secundaire bronnen om informatie te verkrijgen. Daarom werd geadviseerd om een conventie uit te werken met de verschillende betrokken partijen (bv. NMBS, Fluxys, kerncentrales) zodat deze vaste referentiepunten zouden inrichten om dergelijke vragen te kunnen kanaliseren. De gemeenten gaven ook aan dat de risicofiches in deze testfase te gedetailleerd waren en dat het een zeer omslachtige zaak was ze te beantwoorden. Zij gaven aan dat de meeste gemeenten gebaat zijn met een eenvoudigere en vlotter werkbare methode.

Glimmer moet voor en door de lokale besturen ontwikkeld worden, juist om optimaal te beantwoorden aan de lokale behoeften.

Hoever staan we nu?

Het eindrapport van de eerste fase was gepland voor eind oktober. De onderzoekers hebben deze timing echter niet gehaald en mikten op eind januari 2008. Dit eindrapport bevat de conclusies van de pilootgemeenten en de twee provinciebesturen en het theoretische kader voor de risicoanalyse.

Het rapport is, gezien de technische complexiteit, onvoldoende praktisch bruikbaar voor de gemeenten. Het is dan ook vooral de bedoeling om hieruit een minimethode te puren. Deze minimethode moet een basisgids zijn die de gemeenten moet toelaten stap voor stap te komen tot een risicoanalyse.

Het Crisiscentrum benadrukt wel dat het resultaat van deze analyse geen resultaatsverbintenis is! Een risicoanalyse is geen exacte wetenschap en dus zal deze analyse op haar beurt besproken moeten worden in de gemeentelijke veiligheidscel.

Zodra deze minimethode ontwikkeld is, zal een opleidingsmethode opgesteld worden volgens het principe van 'teach the teacher'. Het is de bedoeling dat de personen die nu actief deelnemen aan de testfase worden opgeleid om als aanspreekpunt te fungeren voor de gemeenten. Vermoedelijk zullen dit personeelsleden van de provincies zijn.

Eindresultaat?

Het Koninklijk Besluit van 16 februari 2006 belast de gemeentelijke veiligheidscel met de taak om de veiligheidsrisico's in kaart te brengen en een algemeen nood- en interventieplan (ANIP) op te stellen. Vele provinciebesturen verplichten hun gemeenten om in de loop van 2008 hun ANIP's klaar te hebben.

De oorspronkelijke timing van de eerste fase van Glimmer is al uitgesteld. Voor de tweede fase, namelijk de minimethode en de opleiding, is echter nog geen tijdsplan vastgelegd. Naarmate voorlopige resultaten beschikbaar zijn, zouden deze ter beschikking worden gesteld om al een houvast te bieden.

De lokale besturen zullen dus nog een tijdje moeten wachten op een onderbouwde en uniforme methode om een risicoanalyse uit te voeren voor hun grondgebied. Al betekent dit natuurlijk niet dat ze niet kunnen starten met hun risico-inventarisatie om hun ANIP met kennis van zaken te kunnen ontwikkelen! Want gezond verstand brengt u al een heel eind verder.

Kris Versaen is VVSG-stafmedewerker Civiele Veiligheid

MECHELEN en LIER – Dankzij een intern tekentalent slagen Mechelen en Lier erin de belangrijkste overlastfenomenen en de gemeentelijke administratieve sancties die eraan gekoppeld zijn, op een aantrekkelijke en verstaanbare manier aan hun bevolking mee te delen.

Leuk verpakte overlastfenomenen

DIRK VAN DER AUWERA

Hinderlijk gedrag dat de leefbaarheid aantast, wordt gesanctioneerd.

Samen met nog andere gemeenten voerden Mechelen en Lier vanaf 2006 een nieuw politiereglement in. In ludiek geïllustreerde folders communiceren beide steden aan jong en oud hun reglement waarmee ze paal en perk willen stellen aan allerlei gedragingen die openbare last veroorzaken. De brochures sommen niet alleen alle regels op, maar vermelden ook zeer duidelijk wat de gevolgen zijn voor wie deze afspraken overtreedt. De cartoons zijn van de hand van de Lierse hoofdinspecteur Dirk Van der Auwera die de materie als verantwoordelijke voor de administratieve sancties door en door kent.

Door de huis-aan-huisverspreiding van de folders en de lancering ervan via het informatieblad zijn alle bewoners op de hoogte van de afspraken. De aanpak van overlast is door velen enthousiast onthaald. Uit de reactiestroom blijkt bovendien dat mensen weer weten hoe en waar ze een klacht kunnen indienen.

Inge Ruiters

i Bart Passemiers, staffunctionaris bestuurlijk-politieke handhaving, T 03-800 05 21, bart.passemiers@lier.be

KORTRIJK – Jarenlang genieten van een lage energierekening en een steentje bijdragen tot een beter leefmilieu. Het stadsbestuur maakt dit voor elke Kortrijkse bouwer of verbouwer mogelijk met een duurzaam planadviseur.

Stad geeft gratis duurzaam bouwadvies

Voor duurzame tips en adviezen bij bouwplannen kun je in Kortrijk terecht bij een energie-expert.

De plaats van afspraak is het stadhuis. Vóór de zitting bezorgt Gerda de bouwheer al een gepersonaliseerde documentatiemap over beschikbare premies en aanvraagformulieren. Op het afgesproken uur komen de geïnteresseerden langs, eventueel vergezeld van hun architect. Samen met hen overloopt Jan Van Den Broecke van evr-Architecten de plannen en stelt hij, geheel vrijblijvend, duurzame aanpassingen voor. Na het gesprek maakt de planadviseur een verslag op met zijn duurzaam advies over onder meer concept, isolatiewaarden en materialen. Ten slotte stuurt de duurzaamheidsambtenaar het verslag naar de bouwer of verbouwer, samen met een checklist voor duurzaam bouwen en een evaluatieformulier. 'Hoewel hieruit blijkt dat iedereen enthousiast en tevreden is over de adviezen, krijg ik toch zeer weinig aanvragen,' merkt Gerda Flo op. 'Sinds onze start behandelden we nog maar 25 aanvragen.' Met deze gratis en vrijblijvende dienstverlening richt Kortrijk zich specifiek tot mensen die willen en kunnen investeren in een energiezuinige woning en een beter leefmilieu.

Inge Ruiters

i Gerda Flo, duurzaamheidsambtenaar Kortrijk,
T 056-27 82 41, Gerda.flo@kortrijk.be

Om bouwheren met interesse voor duurzaam bouwen aan te moedigen en deskundig te informeren trok Kortrijk begin 2006 een energie-expert aan. Wie bij zijn bouwplan duurzame tips en adviezen wenst, kan hiervoor op kosten van de stad terecht bij een ervaren en deskundige plan-adviseur. Elke Kortrijkenaar kan telefonisch of per mail een afspraak aanvragen bij stedelijk duurzaamheidsambtenaar Gerda Flo. Binnen een maand plant zij voor elke aanvrager een gesprek met de energie-expert.

Het OCMW Langemark-Poelkapelle levert met zijn 101 personeelsleden een bijzonder ruim aanbod aan maatschappelijke dienstverlening. Momenteel heeft het OCMW volgende uitdagende vacature: Werk je graag beleidsmatig en stuur je graag een team medewerkers aan? Word dan onze (m/v):

Hoofdmaatschappelijk werker sociale dienst

niveau B4-B5

Uw profiel

- U bent houder van een diploma van maatschappelijk werker of van sociaal verpleegkundige of van het overeenstemmend bachelor diploma.
- U kan minimum 4 jaar beroepsactiviteit aantonen.
- U bent communicatievaardig, stressbestendig en kan zelfstandig werken.
- U bezit leidinggevende capaciteiten.
- U hebt zin voor strategisch denken en kan een visie uitdragen.

Uw functie

- U organiseert, coördineert en leidt de activiteiten van de sociale dienst, met inbegrip van de thuiszorgdiensten.
- U bent actief lid van het management team.
- U vertegenwoordigt de sociale dienst in allerlei samenwerkingsverbanden en contacten met derden.
- U levert beleidsvoorbereidend werk en verstrekt deskundige adviezen.

Ons aanbod

- Een verantwoordelijke functie binnen een dynamisch OCMW.
- Een voltijds contract in statutair verband (nuttige ervaring in de privé sector in een niveau minstens gelijkwaardig aan het vereiste functieniveau, kan geldelijk worden gevalideerd voor maximum 10 jaar).

Interesse? Het OCMW van Langemark-Poelkapelle kijkt met belangstelling uit naar jouw kandidatuur. Stuur of mail jouw sollicitatiebrief met CV en referentie 8709 samen met een kopie van je diploma voor 5 maart 2008 naar ascento, t.a.v. Joost Blondeel, Accent Business Park, Kwadestraat 157/11 te 8800 Roeselare, joost.blondeel@ascento.be. Het volledige examenprogramma is op te vragen op tel. 051 26 99 30.

ascento
HUMAN CAPITAL SERVICES

Lid van recruitment, search & selection.

ascento is een divisie van t-groep NV

www.ascento.be

'Mensen graptten vroeger wel eens dat ze bij de gemeente gingen werken omdat ze dan niet veel moesten doen. Wie dat vandaag nog denkt, kan flink bedrogen uitkomen.'

De donderdag van Sandra Desoete, personeelsverantwoordelijke Oostkamp

8.15 Vanmorgen maak ik eerst voldoende tijd vrij om e-mails te lezen en dringende vragen van mijn medewerkers te beantwoorden, want gisteren ben ik een hele dag afwezig geweest: in de voormiddag nam ik deel aan een intervisiegroep voor vormingsambtenaren, in de namiddag aan een opleiding voor leidinggevend. We zijn met drie mensen op de personeelsdienst. Ik ben ook vormingsambtenaar. Vormingen zijn nu eenmaal een onderdeel van humanresourcesmanagement, en dat is, naast de rechtspositieregeling, de hoofdbrok van mijn werk.

9.45 Eergisteren hielden we een selectieronde met praktische proef voor nieuw schoonmaakpersoneel. Nu bel ik de geslaagde kandidaten op om hen uit te nodigen voor een gesprek. Later op de dag zal ik ook de niet-geslaagden opbellen. Ik vind het correct om de mensen niet enkel schriftelijk, maar ook mondeling te informeren over het resultaat van een selectie. Ook als dat negatief is, hebben kandidaten recht op duidelijke feedback; vaak hebben ze daar ook baat bij. Als personeelsverantwoordelijke verzorg ik de aanwerving voor de meest uiteenlopende functies. Momenteel werven we ook een huisbewaarder aan. We besteden veel aandacht aan de competenties en de attitudes van nieuwe kandidaten, maar evengoed organiseren we daarover vormingen voor het bestaande personeel. Voor schoonmaakpersoneel en arbeiders bijvoorbeeld zijn communicatieve vaardigheden en klantvriendelijkheid belangrijker dan je zou denken. Vaak zijn zij op straat of binnenshuis het eerste aanspreekpunt van wie onze diensten bezoekt, ze vormen dus ook het uithangbord van de gemeente.

10.30 In mijn functie moet je in de eerste plaats goed met mensen kunnen omgaan. Regelmatig, ook vanmorgen, komen personeelsleden langs om knelpunten bij hun werk te bespreken. Ik ontvang ze graag, ook zonder afspraak. Het is belangrijk om problemen goed uit te praten. De tijd die je daarin investeert, win je terug in personeelstevredenheid, en dat is voor de gemeente even belangrijk als de grote dossiers. Hoe zou je die overigens kunnen realiseren met ongelukkig personeel? Dit jaar bereid ik met de secretaris en het managementteam ook een algemene tevredenheidsenquête onder het personeel voor.

11.00 Diensthooftoverleg. De personeelsdienst werkt overkoepelend voor de andere diensten, daarom is er ook regelmatig overleg met de andere diensthooft. Vandaag heb ik het met de collega's onder meer over de jobstudenten die zij tijdens de zomermaanden willen aanwerven. Het is zeker niet te vroeg om al plannen in die richting te concretiseren en ze te motiveren voor het college, dat uiteindelijk de aantallen jobstudenten per dienst zal moeten goedkeuren. Een vast thema op het overleg wordt natuurlijk ook de nieuwe rechtspositieregeling. Daar kijk ik echt naar uit. Met de collega's, het managementteam en het bestuur zullen we ons intensief toelagen op de aanpassing van de functieomschrijvingen. Je moet weten dat het bestuur van Oostkamp een nieuwe site heeft aangekocht, waar tegen het einde van deze bestuursperiode alle gemeentelijke diensten samen moeten worden ondergebracht. Nu zit een aantal diensten zoals openbare werken, financiën en burgerzaken nog verspreid over aparte locaties, wat de werking en de communicatie bemoeilijkt. Het personeelsbeleid en het nieuwe gemeentelijke organogram willen we zoveel mogelijk afstemmen op de behoeften van elke dienst en op de inrichting van de toekomstige site.

13.30 Ik neem de stapel post op mijn tafel door en werk voort aan de opvolging van enkele grote dossiers. Naast de rechtspositieregeling zijn dat de implementatie van het gemeentedecreet, de uitvoering van het gemeentelijke beleidsplan en ook de deontologische code voor personeelsleden. Ik neem ook de aanbiedingen voor nieuwe opleidingen door, en bekijk de voorstellen voor aanpassingen aan de tijdsregistratie die we voor het personeel willen doorvoeren. Maar dat is nog niet alles: daarnaast beheer ik de verzekeringsdossiers van het gemeentepersoneel op het vlak van arbeidsongevallen, burgerlijke aansprakelijkheid en alle risico's. Aangezien ik de enige juriste ben bij de gemeente, heeft men mij daarmee een plezier willen doen. (lacht)

16.00 Ik leg de laatste hand aan de motivering van de beslissingen na de eerste selectieronde voor nieuw schoonmaakpersoneel en een huisbewaarder. Die stuur ik dan ter controle door naar de juryleden. Of er in de toekomst nog nieuwe functies bijkomen, hangt af van het personeelsbudget. Werk is er in ieder geval meer dan voldoende. Van de gemeenten wordt ook meer dan ooit gevraagd bij de uitvoering van gewestelijke beslissingen. Bijkomend personeel is dus zeker geen luxe.

17.30 Ik heb glijdende werkuren en kon eigenlijk al vroeger naar huis. Maar meestal ga ik zodanig op in mijn werk dat ik de tijd uit het oog verlies. Vandaag weer. Eigenlijk kan ik het gewoon niet laten. (lacht) | PP

stad leuven

| vacatures |

Leuven ken je vooral als de universiteitsstad in het historische hart van Vlaams-Brabant met zijn schitterende gebouwen, vele pleinen en parken, gezellige terrasjes en rijke biertraditie. Het stadsbestuur is ook een belangrijke lokale werkgever. We zijn op zoek naar (m/v):

DIRECTEUR FINANCIËN

Je hebt de operationele leiding over de dienst Financiën die bestaat uit 35 medewerkers en is opgesplitst in een team 'Uitgaven en Investerings' en een team 'Belastingen en Ontvangsten'. Je bent verantwoordelijk voor de voorbereiding en opvolging van het budget, de financiële meerjarenplanning en de bijbehorende financiële verslaggeving. In het kader van de beheerscontrole rapporteer je over de realisatie van het beleidsplan. Je zorgt voor de implementatie van systemen voor interne controle en administratieve procedures. Onder jouw verantwoordelijkheid valt ook het uitvoeren van het economisch en financieel onderzoek, de kosten-batenanalyse en de investeringsanalyse. Je levert voorbereidend werk met betrekking tot het liquiditeitsbeheer, de thesaurie en de beleggingen. Je rapporteert aan de stadsontvanger en de stadssecretaris. Je bent lid van het directieoverleg en je overlegt regelmatig met andere centrumsteden.

Je bent in het bezit van een masterdiploma (licentiaat of gelijkwaardig) bij voorkeur richting rechten, bestuurswetenschappen, economie, handels- en financiële wetenschappen, publiek management en bedrijfskunde. Je hebt minimum 4 jaar ervaring in een functie op universitair niveau. Je beschikt over een goede en brede financiële kennis binnen de overheidscontext. Je bent sterk in leidinggeven, zowel mens- als taakgericht en je stuurt veranderingen.

JURIDISCH STAFMEDEWERKER

Je bent de juridisch adviseur van de verschillende stadsdiensten die een heel brede waaier van juridische domeinen bestrijken. De juridische kwaliteitscontrole van de college- en gemeenteraadsdossiers valt onder jouw verantwoordelijkheid en je coördineert de dossiers die behandeld worden door de stadsadvocaat. Daarnaast volg je de dossiers op inzake de Gemeentelijke Administratieve Sancties. Je bereidt de beslissingen voor en schakelt beëdigde ambtenaren in. Je geeft feedback aan politie, stadswachten, bewoners. Je werkt mee aan de integratie van het GAS-beleid in het integraal veiligheidsbeleid.

Je hebt een masterdiploma in de rechten. Professionele ervaring aan de balie is een pluspunt. Je kunt het juridisch jargon vertalen in vlot hanteerbare informatie. Je bent discreet, contactvaardig en klantgericht.

| Aanbod |

Een boeiende functie waarbij je meewerkt aan de verdere ontwikkeling van de stad Leuven • voor directeur financiën: een contract van onbepaalde duur onder de vorm van een mandaatsysteem voor 5 jaar, verlengbaar. Voor juridisch stafmedewerker: een contract van onbepaalde duur • ruime opleidings- en ontwikkelingskansen • gunstige verlofregeling, maaltijdcheques, hospitalisatieverzekering, fietsvergoeding of gratis openbaar vervoer van en naar het werk.

| Interesse |

Surf naar www.leuven.be of bel het nummer 016 21 17 53 voor een informatiebrochure en het verplichte inschrijvingsformulier. Voor specifieke vragen m.b.t. de functie-inhoud van directeur financiën kun je terecht bij Luc Aerts, stadsontvanger, stad Leuven op het nummer 016 21 15 60, voor de functie-inhoud van juridisch stafmedewerker kun je terecht bij Leen Peeters, directeur Algemene Zaken, op het nummer 016 21 16 64. We verwachten dat je kandidatuur ten laatste op **25 februari 2008** afgestempeld is door de post of geregistreerd op het secretariaat van de stad Leuven.

Label
Gelijkheid Diversiteit

Leuven staat open
voor de inzet en het
talent van iedereen.

Informatievergadering voor directeur financiën: op 21 februari 2008 om 20 u. vindt een informatiesessie plaats in het cultureel centrum (Brusselsestraat 63 te 3000 Leuven in lokaal A06) waarbij toelichting wordt gegeven over de functie en de inhoud van de procedure.

Bedenkingen bij voorontwerp Cultureel Erfgoeddecreet

Op 14 december 2007 keurde de Vlaamse regering het voorontwerp erfgoeddecreet goed. Dit voorontwerp haalde begin januari vooral de media met de 1 euromaatregel voor kinderen en jongeren. Deze maatregel was voor de VVSG totaal nieuw en stond niet in het voorontwerp in het voorontwerp dat in september 2007 voor advies werd voorgelegd. De VVSG nam het voorontwerp een tweede maal onder de loep en formuleerde een vernieuwd advies.

Het voorontwerp van decreet integreert het Erfgoeddecreet (2004), dat de erkenning en subsidiëring van musea, erfgoedconvenants en project-subsidies regelt, het decreet Volkscultuur (1998) en het Archiefdecreet (2002). Naast deze samenvoeging wil Vlaanderen met dit nieuwe decreet andere belangrijke vernieuwingen invoeren.

Zo wil het voortaan enkel organisaties met een landelijke en internationale werking ondersteunen. De ondersteuning van lokale en regionale erfgoedorganisaties is voor respectievelijk de gemeenten en de provincies. Voor de verdere versterking van het lokale cultureel-erfgoedbeleid wordt het instrument van het cultureel-erfgoedconvenant bespeeld. Verder krijgen de provincies een taak toebedeeld in de depotproblematiek en komt er één regeling voor projectsubsidies met opnieuw een accent op landelijke projecten.

1 euro entree voor 'Vlaamse' musea

De Vlaamse minister van Cultuur wil de museumdrempel voor kinderen en jongeren verlagen en zo de culturele en erfgoedbeleving van kinderen en jongeren bevorderen. Daarom stelt het voorontwerp van decreet voor alle jongeren onder 26 individueel voor maximaal 1 euro toegang te geven tot de erkende musea ingedeeld bij het Vlaamse niveau. Deze maatregel is nieuw en stond niet in het voorontwerp dat de VVSG eerder ter advisering in september 2007 kreeg. De informatie die over deze maatregel wordt verspreid, is onduidelijk en verwarrend. Het decreet en de memorie vermelden dat *deze maatregel alleen voor individuele jongeren geldt*. Op de website van de Vlaamse administratie staat dan weer 'dat de maatregel zal gelden voor alle binnen- en buitenlandse jongeren, alleen of in groepsverband, voor bezoeken aan vaste collecties en aan tijdelijke tentoonstellingen'.

De minister wil deze maatregel enkel voor musea ingedeeld in het Vlaamse niveau invoeren. Maar deze maatregel zal ongetwijfeld ook gevolgen hebben op de andere erkende musea (van lokaal en regionaal niveau) en de honderden niet-erkende musea. Het publiek kent en maakt dit onderscheid nu eenmaal niet, maar het verwacht dat kinderen en jongeren voortaan overal voor maximaal 1 euro naar binnen kunnen. De VVSG is het ermee eens dat kinderen en jongeren aan een democratische prijs aan erfgoedbeleving moeten kunnen doen. De betrokken stedelijke musea hanteren al een doordacht en specifiek toegangsbeleid voor kinderen en jongeren. De invoering van zo'n maatregel vergt voorafgaand onderzoek en onderhandelingen.

Blijvende knelpunten

Het doorschuiven van de verantwoordelijkheden voor het erfgoed van lokaal en regionaal belang blijft een aandachtspunt. De provincies lieten in hun advies al weten dat ze niet kunnen garanderen dat ze de extra kosten van dit cultureel-erfgoeddecreet voor de financiering van onder meer de regionale musea kunnen dragen. Dit verontrust de VVSG erg en het ondermijnt de filosofie van een complementair erfgoedbeleid.

Voor het lokale erfgoedbeleid is een cultureel-erfgoedconvenant een must om van Vlaamse ondersteuning te genieten. Een mooi instrument dat mooie resultaten oplevert. Extra middelen moeten dan ook worden gereserveerd om de groei te bestendigen en eventueel te versterken. Bovendien vraagt de VVSG extra stimulansen voor intergemeentelijke samenwerkingen zodat ook kleine gemeenten dit instrument kunnen

Musea doen nu al veel moeite om voor jongeren de drempel te verlagen.

inzetten. Een extra startsubsidie voor intergemeentelijke samenwerkingsverbanden zoals vorig jaar ook binnen het decreet op het lokale cultuurbeleid is gerealiseerd, kan dit stimuleren.

Het toepassingsgebied van het cultureel-erfgoedconvenant is vergroot. Naast de huidige werking van een erfgoedcel die het lokale veld ondersteunt door projectmatig te werken, moeten de middelen van het cultureel-erfgoedconvenant worden gebruikt om de lokale erfgoedspelers te ondersteunen. Deze spelers kunnen zowel voor logistieke, financiële als personeelsmiddelen een beroep doen op de subsidie-enveloppe van het erfgoedconvenant. Gemeenten en samenwerkingsverbanden met meer dan 35.000 inwoners krijgen minstens 200.000 euro, die met meer dan 100.000 inwoners minstens 300.000 euro. De subsidies voor het erfgoedconvenant zijn dan ook terecht variabele bedragen. Enkel voor de 'kleine' gemeenten en samenwerkingsverbanden van gemeenten (met meer dan 20.000 inwoners en minder dan 35.000 inwoners) wordt de financiering beperkt tot 100.000 euro. De VVSG vraagt ook voor deze categorie een variabele subsidie. De VVSG hoopt dat de Vlaamse beleidsmakers in hun verdere besluitvorming met deze bedenkingen rekening houden.

sabine.vancauwenberge@vvsg.be

www.wvg.vlaanderen.be/erfgoed/ en www.vvsg.be, knop vrijetijdsbeleid

Het gemeentebestuur van Mol gaat over tot de invulling van twee belangrijke functies (m/v):

1 DIRECTEUR BASISCHOOL

De betrekking zal worden toegewezen aan de gemeentelijke basisschool in Mol - St.-Willebrordusstraat 10 met vestigingsplaats Greesstraat 1.

Voorwaarden: • houder zijn van een vereist bekwaamheidsbewijs • betrekking uitoefenen in hoofdambt • beantwoorden aan het profiel • slagen in een niet-vergelijkende selectieproef • voldoen aan de algemene voorwaarden van artikel 19 van het decreet rechtspositie van 27 maart 1991 • de aanstelling gebeurt op proef. Uiterlijk op het einde van het tweede volledige schooljaar wordt de directeur na een positieve evaluatie in vast dienstverband benoemd.

Bij de sollicitatie voeg je: • curriculum vitae • een uittreksel uit geboorteakte • een kopie van alle diploma's en getuigschriften • een uittreksel uit het strafregister • een nationaliteitsbewijs (Belg of onderdaan van een Lidstaat van de Europese Unie) of een vrijstelling hebben verkregen.

Voor meer inlichtingen over bekwaamheidsbewijzen, takenpakket, profiel, selectieprocedure: www.gemeentemol.be of onderwijs@gemeentemol.be of 014 33 09 63.

1 BESTUURSSECRETARIS PERSONEEL op A-niveau in voltijds statutair dienstverband

Functie: • verantwoordelijk voor het effectief en efficiënt functioneren van de dienst personeel met de secties personeelsadministratie, salaris & vergoedingen en onderwijsadministratie.

Profiel: houder zijn van een universitair diploma (licentiaat/master) of gelijkgesteld.

Een wervingsreserve voor twee jaar wordt aangelegd.

Voor meer informatie: de specifieke toelatings- en aanwervingsvoorwaarden, de functiebeschrijving en het selectieprogramma zijn te verkrijgen op de personeelsdienst, tel. 014 33 09 47 of personeelsdienst@gemeentemol.be

Kandidatuurstelling, met kopie diploma en afschrift strafregister, kan tot en met **29 februari 2008** uitsluitend per **aangetekende zending** gestuurd worden naar het College van burgemeester en schepenen, Molenhoekstraat 2, 2400 Mol.

Uw personeelsadvertentie in **Lokaal, VVSG-week** én op de **VVSG-website**

Inlevering van advertenties voor:

Lokaal 5 (16 tot 31 maart 2008) - 28 februari 2008

Lokaal 6 (1 tot 15 april 2008) - 10 maart 2008

Informatie:

Nicole Van Wichelen • T 02-211 55 43 • nicole.vanwichelen@vvsg.be

Het **gemeentebestuur van Laakdal** streeft naar een dynamische en kwaliteitsvolle dienstverlening en is op zoek naar:

Technisch Deskundige Openbare Werken

(B1/B3)

Je hoofdtaak bestaat uit het opstarten, beheren en afwerken van (investerings)projecten. Je kan deze projecten volledig zelfstandig aanpakken en tot een goed einde brengen en het bestuur hierover op een deskundige manier adviseren. Buiten projectmatig bezig zijn, bestaat de opdracht ook uit administratieve en technische ondersteuning

van het Sectorhoofd. Zo behoort het opmaken van lastenboeken, het doen van opmetingen en het technische nazicht van aanbestedingsdossiers tot het takenpakket.

Als diploma vragen we een HOKT diploma of daarmee gelijkgesteld (vb. kandidaats- of bachelor) in een (bouw)technische richting.

Jeugdconsulent(e)

(B1/B3)

Je hoofdtaak bestaat uit het leiden en coördineren van de jeugddienst en het stimuleren, uitvoeren en opvolgen van het gemeentelijke jeugdbeleid. Je ondersteunt de verschillende activiteiten inzake jeugdwerk en je bevordert de samenwerking tussen de verschillende jongerenorganisaties

binnen de gemeente. Organiseren en administratie schrikken je niet af. Je hebt 'voeling' met de jeugd en voelt je thuis in hun leefwereld.

Als diploma vragen we een HOKT diploma of daarmee gelijkgesteld (vb. kandidaats- of bachelor diploma).

Beide functies worden aangeboden met een contract van onbepaalde duur. De bruto maandelijkse aanvangswedde aan de huidige index bedraagt 2.018,62 euro, eindwedde is 3.401,32 euro. Het bestuur biedt ook een aantal extra legale voordelen zoals maaltijdcheques, een gratis hospitalisatieverzekering en een fietsvergoeding. De volledige functiebeschrijving en de aanwervingsvoorwaarden zijn te verkrijgen op de dienst Personeel & Organisatie, T 013-67 01 15 of fabienne.janssens@laakdal.be. Solliciteren voor één van deze functies kan bij aangetekend schrijven voor **7 maart 2008** aan het college van burgemeester en schepenen van Laakdal, Kerkstraat 21, 2430 Laakdal. Voeg in ieder geval een kopie van uw diploma en cv bij.

Wijzigingen registratie aannemers pure Kafka

De wetgeving voor de registratie van aannemers zou op 1 januari 2008 drastisch wijzigen, maar een deel van deze wijzigingen is met een jaar uitgesteld. Voor de opdrachtgevers is dit een regelgeving die onoverzichtelijk is en meer verplichtingen meebrengt. Wat is er veranderd op 1 januari 2008?

Om zwartwerk aan te pakken en koppelbazen het leven onmogelijk te maken, geldt er een regeling van registratie voor elke professionele opdrachtgever van werken in onroerende staat. Deze regeling geldt ook voor de relatie aannemer-onderaannemer. Met de laatste wijzigingen, die van de programmawet van 27 april 2007, zou het systeem van de geregistreerde aannemers in overeenstemming gebracht worden met de wetgeving inzake de Kruispuntbank Ondernemingen en met een arrest van het Europese Hof van Justitie van 9 november 2006. De wijzigingen moesten in werking treden op 1 januari 2008 maar op de valreep werd een deel ervan opgeschort tot eind december 2008. Wat is er nu al wel veranderd op 1 januari 2008?

'Sinds 1 januari 2008 is de hoofdelijke aansprakelijkheidsregeling voor de sociale schulden (en voor de fiscale schulden vanaf 1 januari 2009) van een aannemer ingrijpend veranderd,' zegt Hendrik De Wit, gedelegeerd adviseur van de Confederatie Bouw vzw. 'De belangrijkste wijziging is dat de registratie als aannemer niet langer van belang is voor de toepassing van de inhoudingen en de hoofdelijke aansprakelijkheid. Sleutelement is voortaan de vraag of de (onder)aannemer fiscale of sociale schulden heeft. Bij dergelijke schulden moet de opdrachtgever of aannemer inhoudingen en stortingen verrichten. Als de opdrachtgever (of aannemer) dat niet correct doet, is hij hoofdelijk aansprakelijk.' Omdat alle informatietoepassingen voor de correcte uitvoering van de nieuwe regeling nog niet klaar zijn, zijn nog niet alle onderdelen van de nieuwe regeling in werking getreden op 1 januari 2008.

Inhouding bij de betaling van de factuur

Sinds 1 januari 2008 moet op het ogenblik van betaling van de factuur nagegaan worden of de (onder)aannemer sociale schulden heeft. Dit kan gebeuren door raadpleging van de portaal-site www.socialezekerheid.be, knop werkgevers RSZ, item 30 bis inhoudingsplicht. Besturen met een abonnement kunnen ook op de site van de Confederatie Bouw het attest 'artikel 30bis' van een individuele aannemer (of onderaannemer) opvragen of globaal de door hen aangemaakte persoonlijke lijst van aannemers of onderaannemers op inhoudingsplicht controleren.

Deze controle geldt voortaan altijd als een aannemer of onderaannemer werken in onroerende staat factureert. Deze controle moet uitgevoerd worden door de opdrachtgever bij de betaling van de door de aannemer uitgevoerde werken in onroerende staat en door de aanne-

mer bij de betaling van alle onderaannemers (dus ook als ze niet behoren tot de bevoegdheid van het Paritair Comité voor het Bouwbedrijf). De controle van de registratie speelt geen enkele rol meer bij de inhoudingen. Enkel de controle van de sociale schulden is nog van belang. Voor een niet-geregistreerde aannemer (of onderaannemer) die geen sociale schulden heeft, moet er geen inhouding gebeuren. Voor een geregistreerde aannemer (of onderaannemer) die sociale schulden heeft, is dat wel het geval.

Deze inhouding voor de RSZ bedraagt vanaf 1 januari 2008 steeds 35% van het bedrag van de werken (exclusief btw).

Maar als het bedrag van de factuur hoger is dan of gelijk aan 7143 euro, wordt de inhouding beperkt tot het reële bedrag van de sociale schulden van de (onder)aannemer. Daartoe vraagt de opdrachtgever (of aannemer) aan de aannemer (of onderaannemer) een attest met het bedrag van de sociale schulden. Dit attest is te verkrijgen bij de diensten van de RSZ en vermeldt zowel de RSZ-schulden als de schulden bij het Fonds voor Bestaanszekerheid (bijdragen PDOK, Patronale Dienst voor Organisatie en Controle van de Bestaanszekerheidsstelsels-zegelregime), zodat bij de PDOK geen apart attest aangevraagd moet worden. Als de (onder)aannemer bevestigt dat de schulden hoger zijn dan de te verrichten inhouding of als hij het attest niet binnen een maand na

de aanvraag overlegt, dan wordt 35% van het factuurbedrag ingehouden en gestort aan de RSZ. De stortingen moeten gebeuren op rekeningnummer 679-0000192-95.

Bij elke storting wil de RSZ bepaalde inlichtingen. Voor werken onderworpen aan de meldingsplicht (door de aannemer, zie art. 30 en 31 nieuw KB van 27 december 2007) stuurt de RSZ nadat ze de melding heeft ontvangen, formulieren naar de opdrachtgever (of aannemer). Deze vult ze in en stuurt ze samen met een kopie van de factuur terug bij het storten van een inhouding. Voor andere werken verricht men de storting spontaan. Vervolgens stuurt de RSZ een formulier dat moet worden ingevuld en teruggestuurd.

In principe moet vanaf 1 januari 2008 ook nagegaan worden of de (onder)aannemer fiscale schulden heeft, maar omdat deze databank nog niet klaar is, hoeft dat voorlopig nog niet. De inhoudingen voor de fiscus zullen in principe op 15 % van de prijs van de werken blijven.

Hoofdelijke aansprakelijkheid

Terwijl je vroeger alleen al door een contract met een niet-geregistreerde aannemer hoofdelijk aansprakelijk werd, is dat nu niet meer het geval. Voortaan ben je als opdrachtgever pas aansprakelijk voor de betaling van de sociale en fiscale schulden van je aannemer, als je bij de betaling van de facturen de opgelegde inhoudingen en stortingen niet correct uitvoert. Omdat er voorlopig enkel een inhoudingsplicht is bij sociale schulden, kan alleen het niet correct storten van deze inhouding leiden tot hoofdelijke aansprakelijkheid voor sociale schulden.

vervolg op pagina 41

Een registratie als aannemer blijft een voorwaarde om overheidsopdrachten te kunnen uitvoeren.

STEFAN DEWICKERE

De Vereniging van Vlaamse steden en gemeenten vzw zoekt voor de Interlokale vereniging Kenniscentrum Vlaamse steden een

Coördinator communicatie (m/v)

Het Kenniscentrum Vlaamse steden is een Interlokale Vereniging die is opgericht onder impuls van de dertien centrumsteden en de VVSG vzw. Het Kenniscentrum wil de kennisontwikkeling en de kennisuitwisseling versterken tussen steden onderling en tussen steden, instellingen en actoren in de stedelijke samenleving als steun voor een innovatief, effectief en efficiënt lokaal stedelijk beleid. Vanuit die kenniswerking wil het de beleidsagenda voor stedelijk beleid beïnvloeden.

Functie:

Je bouwt de structuur van het Kenniscentrum uit in overleg met de stuurgroep en denkt mee over de verdere evolutie van het centrum. Je bent verantwoordelijk voor de administratie van het Kenniscentrum. Je organiseert de vergaderingen van de stuurgroep en werkgroepen en maakt het verslag. Je verzorgt de externe contacten en communicatie (nieuwsbrief, persberichten...), waarbij de website een belangrijk instrument is. Je bent dan ook verantwoordelijk voor de verdere uitbouw en de actualisering van de website.

Profiel

Je hebt een bachelordiploma richting menswetenschappen. Je kunt goed communiceren zowel mondeling als schriftelijk. Je werkt het liefst zelfstandig en bent een duizendpoot. Kennis van en ervaring met lokale besturen is een pluspunt. Diplomatie is een noodzakelijke eigenschap. Je kunt werken met Microsoft Office en bent bereid op korte termijn met de websiteapplicatie te leren werken.

Voor meer informatie kun je bellen naar Hildegard Merckx T 02-211 55 23.

Ons aanbod:

Een functie in een omgeving waar een open geest, professionaliteit, realisme en idealisme samengaan. Een voltijdse betrekking met een contract van onbepaalde duur, een aangepast loonpakket en soepele werkregeling. Detachering vanuit de overheid is mogelijk.

Interesse?

Sollicitatie met cv stuur je bij voorkeur per e-mail ten laatste tegen **29 februari 2008** naar [VVSG, hildegard.merckx@vvsg.be](mailto:hildegard.merckx@vvsg.be), Paviljoenstraat 9, 1030 Brussel

Gemeente Lochristi heeft een vacature voor een

mobilitheidsambtenaar

b-niveau- m/v - statutair

Het gemeentebestuur organiseert binnenkort een aanwervings-examen voor de functie van mobiliteitsambtenaar (B-niveau) in statutair verband. Slaag je voor het examen maar word je niet onmiddellijk aangesteld, dan nemen we je op in een werfreserve. Die blijft 3 jaar geldig.

Aanwervingsvoorwaarden

- a) minstens houder zijn van een diploma of getuigschrift van het hoger onderwijs van het korte type (HOKT) en bovendien houder zijn van een diploma of getuigschrift van:
- ofwel een postgraduaat of een hogere opleiding in de verkeerskunde;
 - ofwel een postgraduaat of een hogere opleiding in de stedenbouwkunde en de ruimtelijke planning
 - ofwel de bijscholing "verkeer en woonomgeving" of de cursus gemeentelijk mobiliteitsplan (Vlaamse Stichting Verkeerskunde)
- b) slagen voor een niet-vergelijkend aanwervingsexamen

Interesse?

Bezorg jouw kandidatuur, samen met een uitgebreid cv en een fotokopie van jouw diploma('s), ten laatste op **28 februari 2008** aangetekend aan het college van burgemeester en schepenen, Dorp-West 52, 9080 Lochristi.

Meer info?

Voor meer informatie (functiebeschrijving, bezoldiging) kan je terecht bij de personeelsdienst T 09-326 88 08, rudy.david@lochristi.be

OCMW GERAARDSBERGEN is op zoek naar jou!

DEPARTEMENTSHOOFD MAATSCHAPPELIJK WELZIJN

(m/v - voltijds 38/38 -niveau A1a-A2a-A3a - vaste benoeming na proeftijd - wervingsreserve van 3 jaar)

Functie

Je bent verantwoordelijk voor het strategisch en inhoudelijk vormgeven van het departement Maatschappelijk welzijn, waarin een 90-tal medewerkers actief zijn. Vanuit een toekomstgerichte visie werk je aan het voortdurend optimaliseren van de structuren, de teamwerking en de processen van het departement Maatschappelijk welzijn zodat de dienstverlening optimaal blijft aansluiten bij de hulpvragen van onze cliënten. Naast de algemene sociale dienstverlening, wordt er tevens een ruime waaier aan diensten aangeboden: kinderdagverblijf, wijkcentrum, poetsdienst, gezinszorg en maaltijden aan huis.

Vereisten

Licentie of master en minstens 3 jaar relevante leidinggevende werkervaring in de welzijnssector of 6 jaar relevante werkervaring in de welzijnssector. Slagen voor een aanwervingsexamen.

Interesse?

Meer inlichtingen zijn te bekomen op de dienst Personeel & Organisatie op het telefoonnummer: 054 43 20 12 of via mail: tania.lion@ocmwgeraardsbergen.be.

Kandidaturen worden via aangetekende brief, samen met een cv en een afschrift van uw diploma, verstuurd naar de voorzitter Guido DE PADT, Kattestraat 27, 9500 Geraardsbergen. We verwachten de kandidaturen uiterlijk op 19 maart 2008.

Meer info vind je op www.ocmwgeraardsbergen.be/vacatures

Het gemeentebestuur van Sint-Amunds gaat over tot de aanwerving van een

Gemeentesecretaris

m/v - vast verband

Functie:

De gemeentesecretaris staat, binnen de krijtlijnen zoals voorzien in het Gemeentedecreet, in voor de algemene leiding van de gemeentelijke diensten. Als scharnierfunctie tussen beleid en administratie coördineert hij/zij de beleidsvoorbereiding en -uitvoering. De gemeentesecretaris bereidt de zaken voor die aan de gemeenteraad en aan het college van burgemeester en schepenen worden voorgelegd. Hij/zij adviseert de gemeenteraad en het college van burgemeester en schepenen op beleidsmatig, bestuurskundig en juridisch vlak. Verder staat hij/zij aan het hoofd van het gemeentepersoneel en is hij/zij bevoegd voor het dagelijkse personeelsbeheer. De gemeentesecretaris is voorzitter van het managementteam.

Wij bieden:

Een uitdagende job in een dynamische omgeving.
Verloning klasse 13 (7.913 inwoners)
Een uitgebreide en flexibele vakantieeregeling, hospitalisatieverzekering, maaltijdcheques en eco-vergoeding

Alle verdere informatie:

Alle verdere informatie, aanwervingsvoorwaarden, functiebeschrijving en functieprofiel kan u op eenvoudig verzoek verkrijgen bij de personeelsdienst, T 052-39 98 64, personeelsdienst@sint-amunds.be

Interesse?

Stuur dan uw kandidatuur aangetekend aan het college van burgemeester en schepenen, Livien Van der Loostraat 10, 2890 Sint-Amunds ten laatste op **29 februari 2008**. U mag uw kandidatuur ook tot en met die datum tegen ontvangstbewijs afgeven bij de personeelsdienst. Uw kandidatuur moet bestaan uit: eigenhandig geschreven sollicitatiebrief, cv, kopie van het vereiste diploma, pasfoto en uittreksel uit het strafregister.

vervolg van pagina 39

Wat hiervan het gevolg is, hangt af van de situatie van de (onder)aannemer op het moment dat de overeenkomst wordt gesloten.

Had de (onder)aannemer al sociale schulden op het ogenblik dat de overeenkomst gesloten werd, dan wordt de opdrachtgever (of aannemer) hoofdelijk aansprakelijk voor deze sociale schulden wanneer hij de inhoudingen en stortingen voor de RSZ niet correct uitvoert. Deze hoofdelijke aansprakelijkheid geldt zowel voor de sociale schulden die bestonden op het ogenblik dat de overeenkomst afgesloten werd als voor de schulden ontstaan in de loop van de uitvoering van de overeenkomst. De opdrachtgever (of aannemer) kan dan voor de betaling van die schulden worden aangesproken door de RSZ voor maximaal 100% van de prijs van de werken, exclusief btw. (Vroeger was dit maximaal 50%). Deze 100 % zal beperkt kunnen worden tot 65 % als de hoofdelijke aansprakelijkheid ook toegepast zal worden door Financiën.

Als de (onder)aannemer geen sociale schulden had op het ogenblik dat de overeenkomst afgesloten werd, leidt het niet correct uitvoeren van de inhoudingen en de stortingen aan de RSZ niet tot hoofdelijke aansprakelijkheid. Er bestaat wel een risico van een geldelijke sanctie: de RSZ kan de betaling eisen van het bedrag dat ingehouden moest worden, verhoogd met een bijslag gelijk aan het te betalen bedrag. Deze boete kan trouwens ook opgelegd worden bovenop de toepassing van de hoofdelijke aansprakelijkheid als er wel sociale schulden bestonden op het ogenblik dat de overeenkomst afgesloten werd.

De hoofdelijke aansprakelijkheid blijft voortaan beperkt tot de rechtstreekse medecontractant. De automatisch opklimmende ketenaansprakelijkheid verdwijnt. Doch voor de aannemer geldt voortaan wel een inhoudingsplicht, niet omdat hij zelf sociale schulden heeft, maar omdat hij hoofdelijk aansprakelijk is voor de sociale schulden van zijn onderaannemer en hij niet voldaan heeft aan het verzoek van de RSZ om die schulden te betalen. Enkel als de opdrachtgever nalaat de vereiste inhoudingen en stortingen te verrichten voor zijn aannemer, kan hij toch nog hoofdelijk aansprakelijk worden voor de betaling van de schulden van de onderaannemer. Voor de fiscale schulden zal de hoofdelijke aansprakelijkheid zoals voorheen beperkt blijven tot 35 % van de prijs van de werken.

Aannemers melden werken bij de RSZ

Aan het toepassingsgebied van de verplichting om de werken voorafgaandelijk aan de RSZ te melden, verandert er voorlopig niets. De werkzaamheden die gemeld moeten worden, vallen onder de bevoegdheid van het Paritair Comité voor het Bouwbedrijf (PC 124).

De melding moet gebeuren door de aannemer op wie de opdrachtgever een beroep doet. Ongeacht het bedrag van de werken moet hij de melding altijd verrichten zodra er een onderaannemer aan te pas komt. Bij werven zonder onderaannemers moet de melding enkel gebeuren als het totaalbedrag van de werken (exclusief btw) hoger is dan 25.000

euro. Wie als onderaannemer tussenkomt heeft geen rechtstreekse meldingsplicht aan de RSZ. Als een onderaannemer op zijn beurt een beroep doet op een andere onderaannemer, moet hij de aannemer daarvan vooraf schriftelijk op de hoogte brengen. Het is vervolgens de taak van de aannemer deze subonderaannemer aan de RSZ te melden. Nieuw is dat de melding voortaan ook moet gebeuren door een aannemer-promotor die voor eigen rekening werken uitvoert of laat uitvoeren om het onroerend goed daarna geheel of gedeeltelijk te vervreemden. Tot nu toe werd hij beschouwd als opdrachtgever en dus was hij niet onderworpen aan de meldingsplicht.

Een uitbreiding van de werkmelding tot alle werken in onroerende staat zal pas vanaf 1 juni 2009 worden doorgevoerd. Vanaf dan zal de melding ook elektronisch moeten gebeuren via een vernieuwde toepassing. Daarin zullen ook enkele nieuwe gegevens meegedeeld moeten worden (zoals de begin- en einddatum van de werken uitgevoerd door een onderaannemer).

Onnodig te herhalen dat de sancties voor de overtredingen op de meldingsplicht zeer zwaar zijn (5% van het bedrag van de niet-gemelde werken) en dat de naleving vaker en efficiënter wordt gecontroleerd.

Registratie als aannemer

Ondanks de loskoppeling van de toepassingen van de inhoudingen en de hoofdelijke aansprakelijkheid, blijft de registratie als aannemer behouden. De verplichting voor een openbaar bestuur om het werk te gunnen aan een aannemer die voldoet aan de registratiewetgeving blijft opgenomen in de regelgeving op de overheidsopdrachten (art 90 par 5 en 6 van het KB van 8 januari 1996 met afwijkingmogelijkheid). De registratie is ook nog altijd van belang voor de toepassing van (fiscale) maatregelen. De procedure om een registratie aan te vragen blijft ongewijzigd en gebeurt via een aanvraag bij de bevoegde registratiecommissie. In de toekomst kan dit via een ondernemingsloket verlopen. Maar dit centrale informaticaplatform is nog niet operationeel.

katrien.colpaert@vvsb.be

Programmawet van 27 april 2007, art. 55 en 56 en 138-146,

BS van 8 mei 2007, Ed. 3, Inforumnummers 218274 en 218337

Wet van 21 december 2007 houdende diverse bepalingen I, art. 13

en 14, BS van 31 december 2007, Ed. 3, Inforumnummer 224728

Wet van 21 december 2007 tot wijziging van artikel 146, eerste

lid, van de programmawet van 27 april 2007, BS van 31 december

2007, Inforumnummer 225070

Wet van 27 december 2007 tot wijziging van artikel 30 bis van

de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28

december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders,

BS van 31 december 2007, Ed. 4, Inforumnummer 225105

KB van 27 december 2007 tot uitvoering van de art. 400, 401, 403,

404 en 406 van het W.I.B. 1992 en van artikel 30 bis van de wet

van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december

1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, BS

van 31 december 2007, Ed. 4, Inforumnummer 225101

www.socialezekerheid.be, knop werkgevers RSZ, item 30 bis

inhoudingsplicht

Cahier Integrale Veiligheid – Spijbelen

Het recentste nummer in de cahierreeks *Integrale Veiligheid* benadert de thematiek van het spijbelen vanuit verschillende invalshoeken. Het actieplan *Een sluitende aanpak voor spijbelen en schoolverzuim* van de minister van Onderwijs vormt hierbij de basis.

Een aantal gemeentelijke plannen wordt toegelicht. Vanuit academische hoek wordt aangegevoerd dat spijbelen een ernstig te nemen probleem is dat door meerdere actoren tegelijk moet worden aangepakt.

Het Cahier is een Politeia-uitgave. Bestellen kan op www.politeia.be door te mailen naar info@politeia.be of te faxen naar 02-289 26 19. De prijs bedraagt 29 euro inclusief btw maar exclusief verzendkosten.

Wetteren 20 februari,
Kortrijk 22 februari,
Brasschaat 27 februari
Open monumentendag
Provinciale themadagen.
www.openmonumenten.be

Brasschaat 21 februari,
Tongeren 28 februari,
Leuven 4 maart
Werkbezoeken Publiek Private Samenwerking en Sportinfrastructuur
Praktische infosessie in de vorm van werkbezoeken. Organisatie: Groep Van Roeij en de VVSG
www.vvsg.be (opleiding/kalender)

Geel 21 februari,
Ternat 29 februari,
Torhout 4 maart,
Gent 6 maart,
Tessenderlo 13 maart
Sociaal huis - Hoe pakken we dat aan?
Vorming over de opstart en/of de vormgeving van een sociaal huis en een toegankelijke dienst- en hulpverlening.
www.vvsg.be (opleiding/kalender)

Brussel 22, 29 februari en 5 maart
Toekomstpistes voor openbare poetsdiensten
Infosessie over de toekomstmogelijkheden van de openbare poetsdiensten.
www.vvsg.be (opleiding/kalender)

Kortenberg start 4 maart
Functionerings- en evaluatiegesprekken voeren
Driedaagse training voor leidinggevende ambtenaren in het voeren van functionerings- en/of evaluatiegesprekken met medewerkers.
www.vvsg.be (opleiding/kalender)

Hasselt 4 maart
HACCP in dagverzorgingscentrum en lokaal dienstencentrum
Vorming over wetgeving en rol van iedere deelnemer in de autocontrole van zijn vestigingseenheid.
www.vvsg.be (opleiding/kalender)

Leuven start 7 maart
Geheugentraining
Tweedaagse vorming met follow-up voor centrumleiders LDC, animatoren en ergotherapeuten.
www.vvsg.be (opleiding/kalender)

Rotterdam start 7 maart
Migratie en integratie in theorie en praktijk
Twaalfdaagse postacademische leergang over het hoe en waarom van internationale migratie, integratie en verwante fenomenen, maar ook over de rol van de islam. Plaatsing van lokale ontwikkelingen in Europees en mondiaal perspectief.
www.erasmusacademie.nl (open opleidingen/migratie en integratie)

Brussel 7 maart
Week van de vrijwilliger
Symposium over de vrijwilligerswet, vrijwilligerswerk en vreemdelingen, de kostenvergoeding, lokale groepen en hun koepels.
www.vrijwilligersweb.be

Brussel start 13 maart
Leiding geven aan verzorgenden: tussen sturen en dienen
Driedaagse vorming met drie intervisiebeurten voor leidinggevenden van verzorgenden in de thuiszorg.
www.vvsg.be (opleiding/kalender)

Brussel start 13 maart
Integriteitsmanagement
Training voor leidinggevende ambtenaren op regionaal en lokaal niveau.
www.nexus-consulting.be

Mechelen start 13 maart
Omgaan met persoonlijkheidsverschillen
Tweedaagse vorming over uw eigen persoonlijkheidstype en verschillen tussen mensen.
www.vvsg.be (opleiding/kalender)

Gent 17 april
Wij weten meer dan ik
Meer en beter samenwerken, centraal thema van de vijfde VVSG-Trefdag.
www.trefdag.be

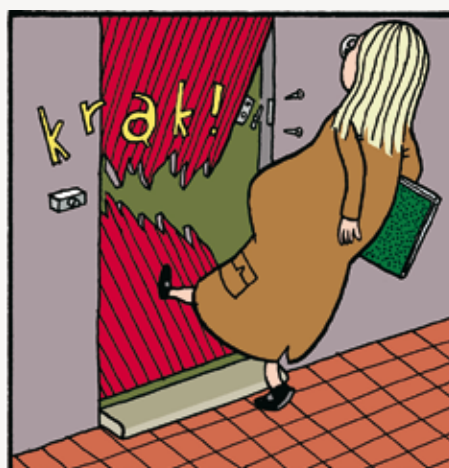

vanaf 25 april
Vreemdgaan toegestaan!
Dertiende editie van de Week van de Amateurkunsten rond het Europees Jaar van de Interculturele Dialoog.
www.amateurkunsten.be

De Panne start 21 mei
Coachend leiderschap
Residentiële training voor directies en leidinggevenden van gemeenten en OCMW's om inzicht te verwerven in de eigen leiderschapstijl.
www.vvsg.be (opleiding/kalender)

NIX TRILJOEN

Kies voor de toekomst, kies voor de zon!

Nadenken over de toekomst betekent bewust omgaan met onze verantwoordelijkheid voor milieu en energiebeheer. Natuurlijk gaat dit ons allemaal aan, maar zeker de overheid speelt hierin een belangrijke rol.

De zon. Onuitputtelijke bron van duurzame energie

Steeds meer openbare besturen kiezen voor zonne-energie om hun klimaatdoelstellingen te realiseren en de CO₂ uitstoot aanzienlijk te verminderen.

Neem nu het OCMW van Maldegem dat een zonne-energiesysteem van Ecostream integreerde in het bouwconcept van haar nieuw rusthuis. Dankzij deze installatie voorziet op een duurzame manier voor 50% in haar eigen elektriciteitsbehoefte!

Ook de stad Hasselt kiest voor de zon. Nog deze maand wordt begonnen aan de installatie van het grootste stedelijke zonne-energiesysteem in België tot nu toe!

Ecostream, uw partner in duurzame energie

Door zelf te kiezen voor hernieuwbare energie geeft u het goede voorbeeld aan zowel burgers als bedrijven bij u in de omgeving. In Ecostream vindt u daarbij een betrouwbare partner met jarenlange internationale ervaring. Bovendien denken wij graag met u mee over de promotie van duurzame energie in uw regio om zo de positieve trend voort te zetten.

Kijk voor meer informatie eens op www.ecostream.be of neem contact met ons op!

Ecostream België N.V.
info@ecostream.be

Wij weten meer dan ik

TREFDAG

ICC Gent

17 april 2008

Samenwerken, hoe denk jij erover?

Pleiten voor meer samenwerking op lokaal niveau is mooi. Maar hoe zit het op het terrein? Kom naar de tweejaarlijkse Trefdag van de VVSG en toets de theorie aan de praktijk.

De VVSG Trefdag, ook iets voor jou?

Als je op zoek bent naar een verrijkende ervaring over samenwerken en netwerken voor lokale besturen, dan moet je er gewoon bij zijn.

Iedereen komt. Jij ook?

De Trefdag is hét evenement bij uitstek voor iedereen die te

maken heeft met lokaal bestuur. De Trefdag biedt je een unieke gelegenheid om nieuwe mensen te ontmoeten en waardevolle ervaringen uit te wisselen. Het belooft opnieuw een bijzondere editie te worden met heel wat speciale gasten en vernieuwende thema's, workshops en debatformules.

Noteer het alvast in je agenda:
17 april 2008, ICC Gent.

Inschrijven kan nog niet, maar hou zeker de volgende Lokaal in de gaten. Of kijk regelmatig op www.vvsg.be.

VVSG
voor gemeente & OCMW

eardis

VAN
ROEY

belgacom

proximus

telindus

dS De
Standaard

DEXIA

ethias

STAD GENT